

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการทดลอง

การศึกษาข้อมูลของการอ่อนตัวเริ่มแรกของยาง TTR 20

จากผลการเก็บข้อมูลแสดงค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกของยาง TTR20 จากทั้ง 3 แหล่ง ที่เป็นผู้จำหน่ายให้แก่แหล่ง ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.1 ถึง 4.2 ดังแสดงในบทที่ 4 นั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยการพลอตกราฟระหว่างค่าเฉลี่ยของค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก ในแต่ละเดือน กับเดือนที่รับเข้า จะพบว่าทั้ง 3 แหล่ง ให้ผลที่คล้ายคลึงกันคือ จะได้เส้นกราฟที่มีแนวโน้มค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกค่อนข้างที่จะคงที่

เมื่อพิจารณาถึงค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกในแต่ละเดือน โดยนำค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานมาพลอตกับเดือนที่รับเข้า ก็จะมีลักษณะของแนวโน้มค่อนข้างคงที่เช่นกัน ข้อมูลของการพลอตกราฟทั้ง 2 ลักษณะ คือ ระหว่างค่าเฉลี่ยของค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก กับเดือนที่รับของ และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กับ เดือนที่รับของ ของทั้ง 3 แหล่ง แสดงไว้ในรูปที่ 5.1 ถึง 5.9

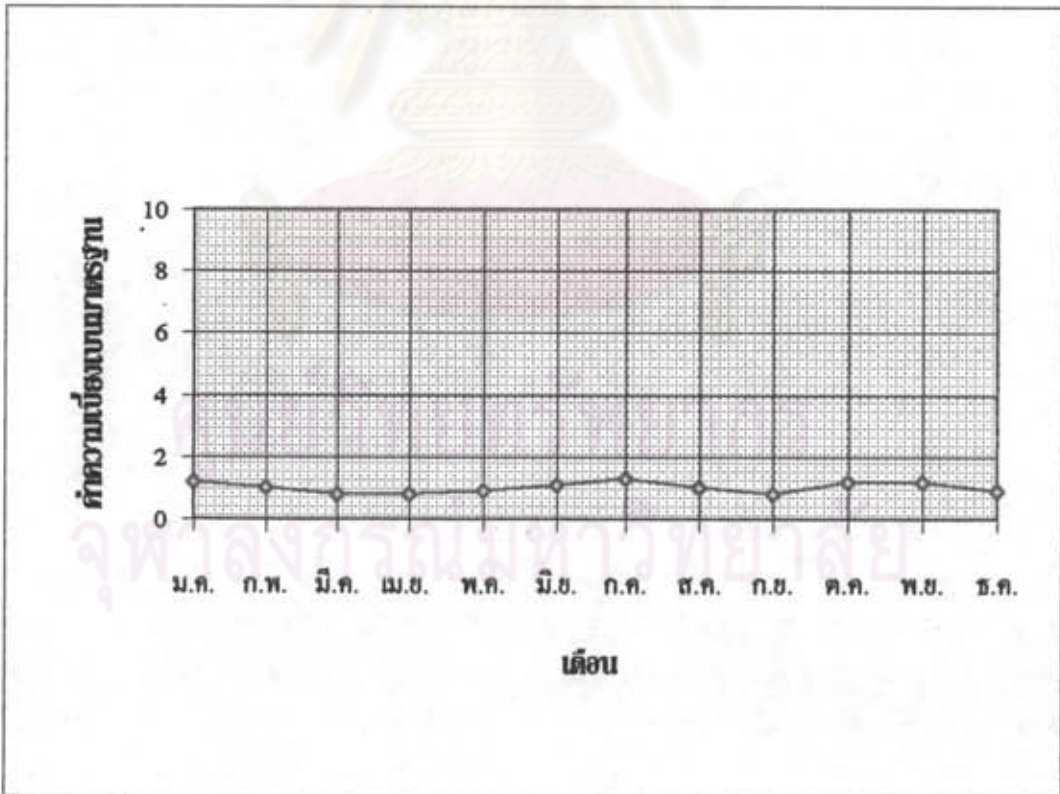
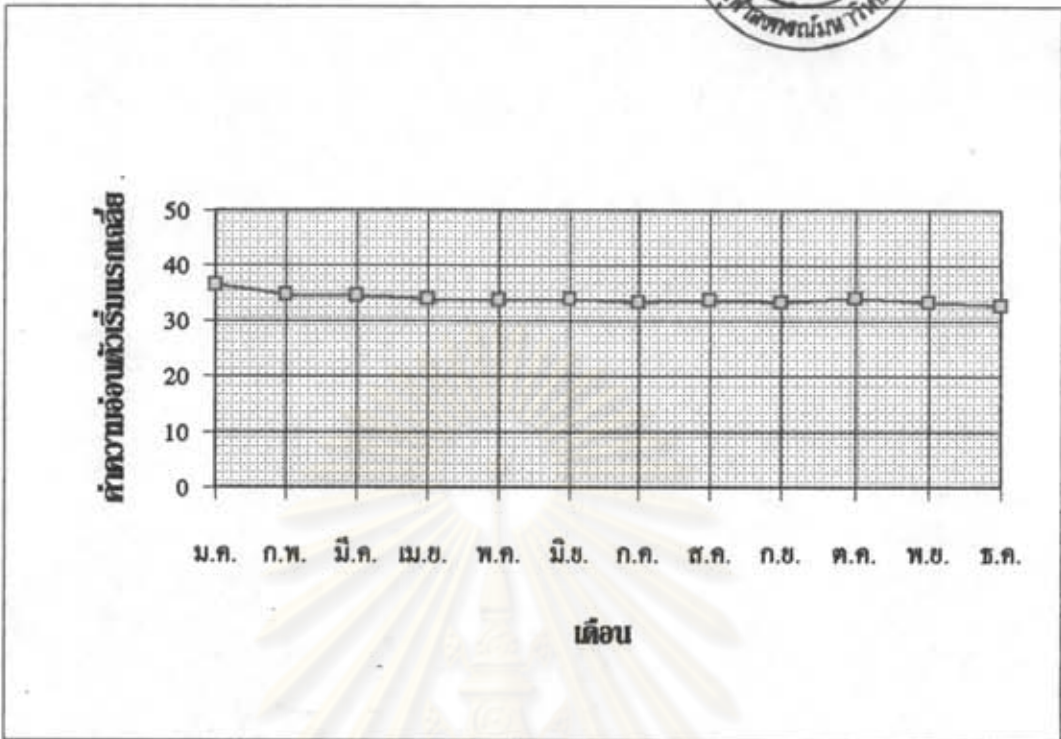
จากรูปที่ 5.3 , 5.6 และ 5.9 ซึ่งเป็นรูปแสดงข้อมูลของค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก กับเวลาในการรับของเข้า จะพบว่า ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม นั้น ค่าเฉลี่ยของค่าความอ่อนตัวเริ่มต้นมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก มีการเปลี่ยนเครื่องวัดค่าใหม่ และทำการปรับเทียบ เครื่องใหม่ และ เปลี่ยนค่ากำหนดมาตรฐาน จาก 32 - 36 เป็น 35 - 40 เพื่อที่จะยืนยันว่า ข้อมูลจะยังมีแนวโน้มที่คงที่หรือไม่ จึงทำการเก็บข้อมูลต่ออีก 4 เดือน ในปี พ.ศ. 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.11 และ 4.12 เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยการพลอตกราฟเช่นเดียวกัน พบว่า ข้อมูลของค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก ของยางTTR20 มีแนวโน้มที่คงที่ ดังแสดงในรูปที่ 5.10

ในรูปที่ 5.11 , 5.12 และ 5.13 เป็นการนำค่าเฉลี่ยของค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก จากทั้ง 3 แหล่งมาพลอตในรูปเดียวกันกับเดือนที่รับของเข้า ของปีพ.ศ. 2534 ถึงปีพ.ศ.2536 จะทำให้เห็นแนวโน้มที่ชัดเจนขึ้นว่าจากทั้ง 3 แหล่ง ค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก มีแนวโน้มที่คงที่ตลอดปี และ ในรูปที่ 5.14 ถึง 5.17 เป็นรูปที่แสดงถึงค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกเฉลี่ยจากทั้ง 3 แหล่ง ในแต่ละเดือนมาพลอตกับเดือนที่รับของเข้า จากข้อมูลในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกของยาง TTR 20 จากทั้ง 3 แหล่ง ในปี พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2537

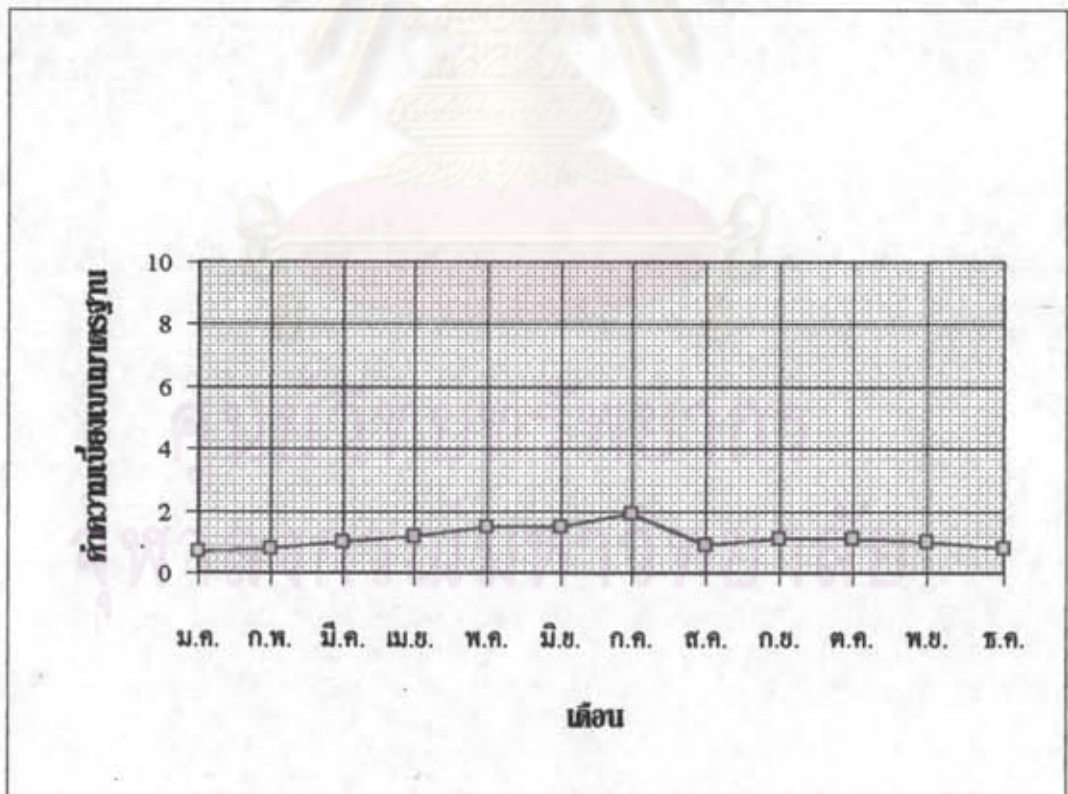
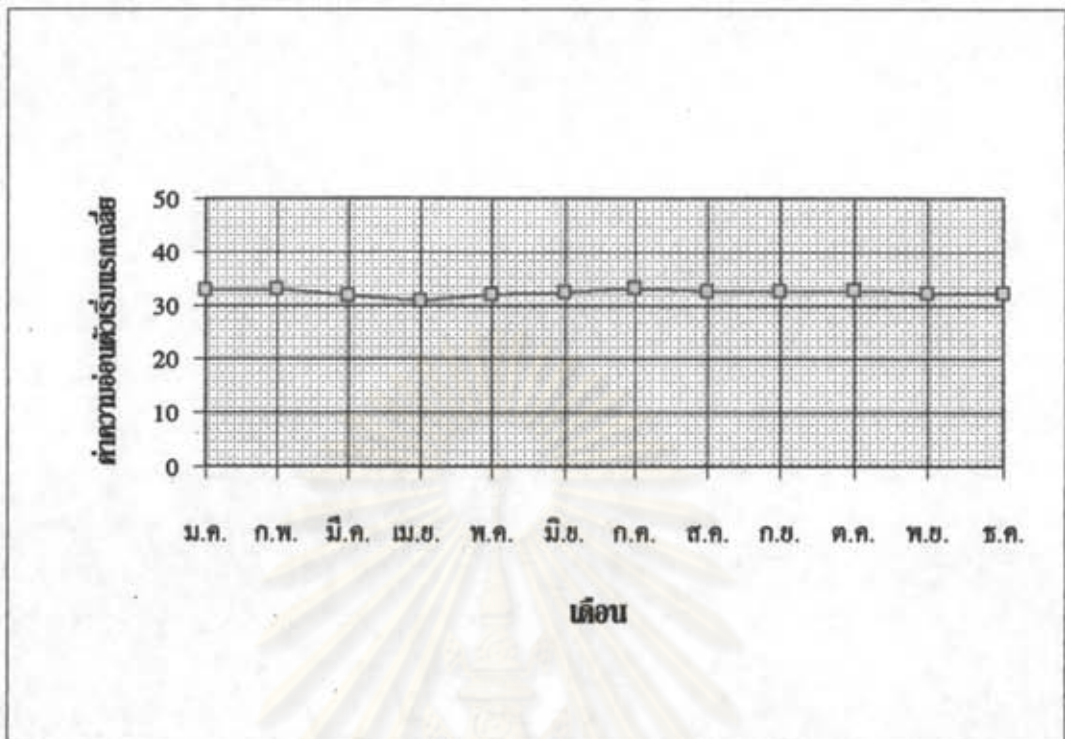
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ต.ค.	ก.ย.	ค.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
พ.ศ. 2534												
ค่าเฉลี่ย	34.9	34.7	34.1	32.9	33.1	33.5	33.2	33.6	32.5	33.0	33.3	33.6
On-1	2.2	1.3	1.1	2.3	1.7	1.0	1.2	1.4	1.8	1.8	1.3	1.7
พ.ศ. 2535												
ค่าเฉลี่ย	33.0	33.0	32.8	31.8	33.6	32.7	32.3	32.3	32.0	32.1	31.6	31.9
On-1	1.3	0.8	1.7	1.6	3.4	2.2	2.3	1.5	2.2	2.2	1.7	1.2
พ.ศ. 2536												
ค่าเฉลี่ย	32.6	32.1	32.7	31.9	33.4	33.2	35.1	35.1	35.9	37.0	35.7	37.4
On-1	1.8	1.6	2.0	1.4	1.8	1.5	2.2	1.6	2.2	2.0	3.3	1.8
พ.ศ. 2537												
ค่าเฉลี่ย	37.0	38.7	36.1	36.6								
On-1	2.9	3.5	3.1	2.2								

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

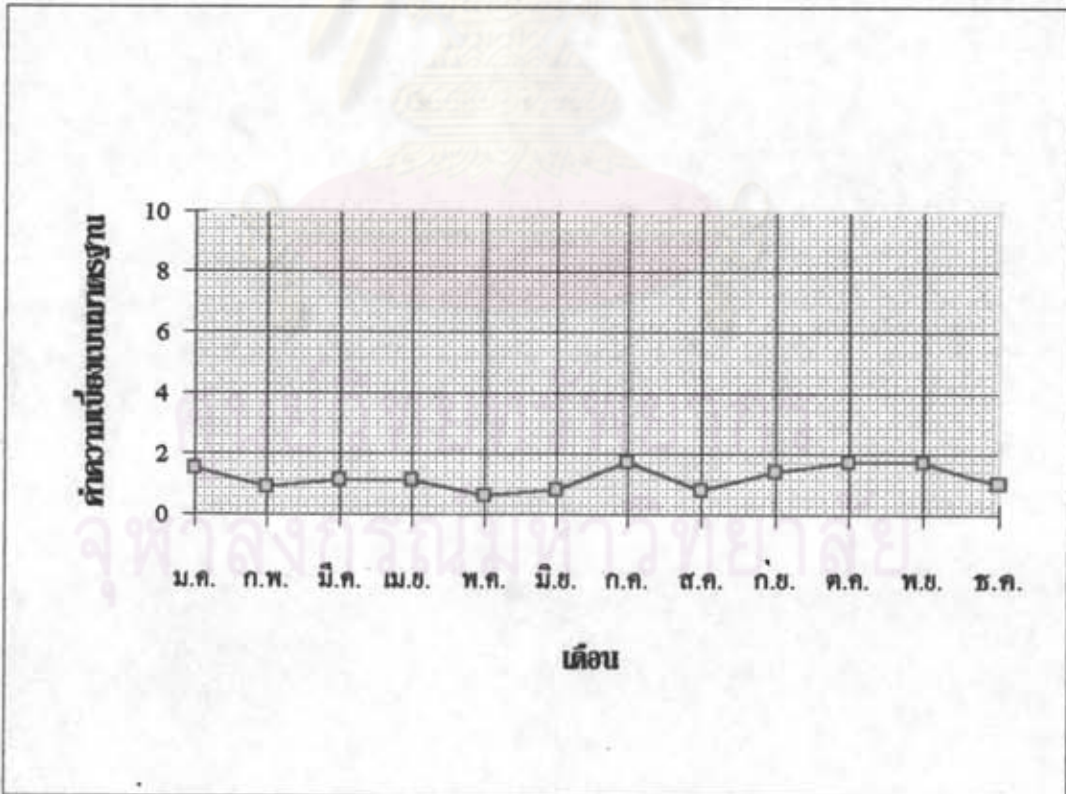
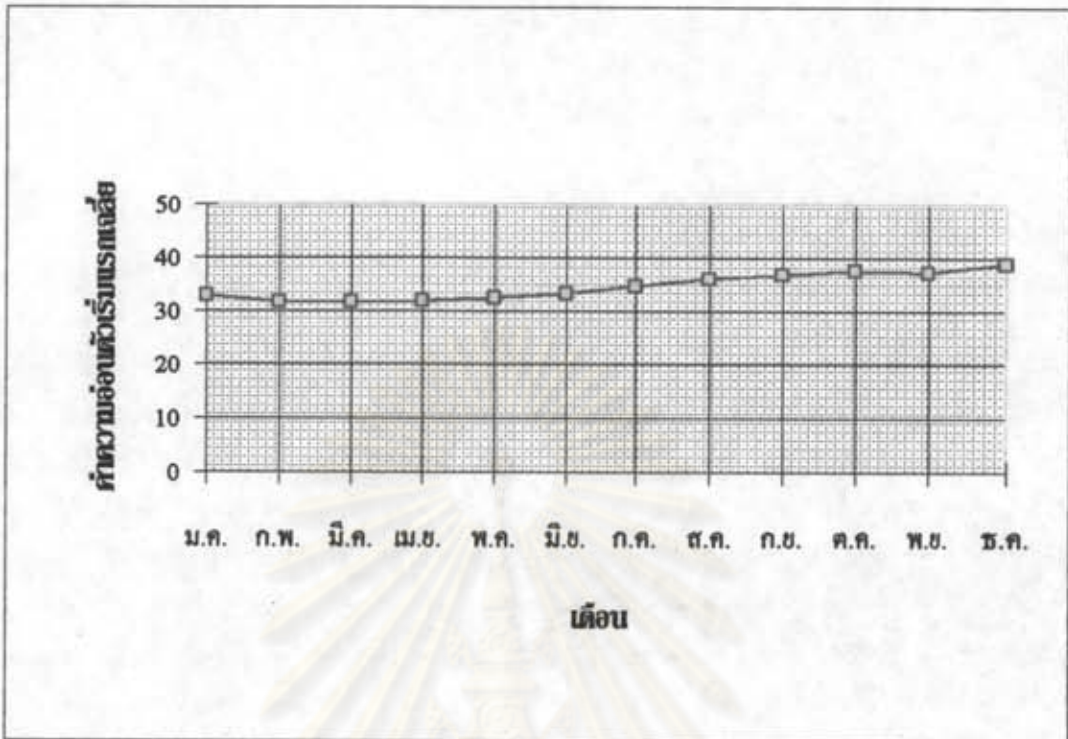

รูปที่ 5.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความร้อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ก. ในปี พ.ศ. 2534

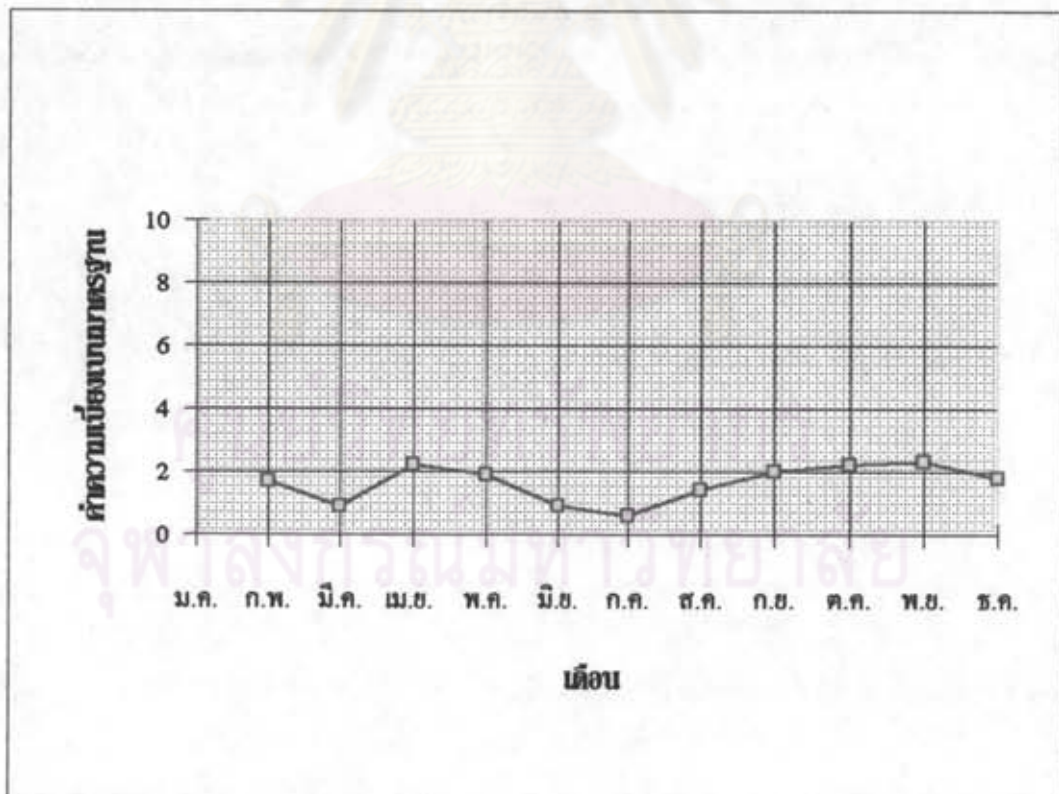
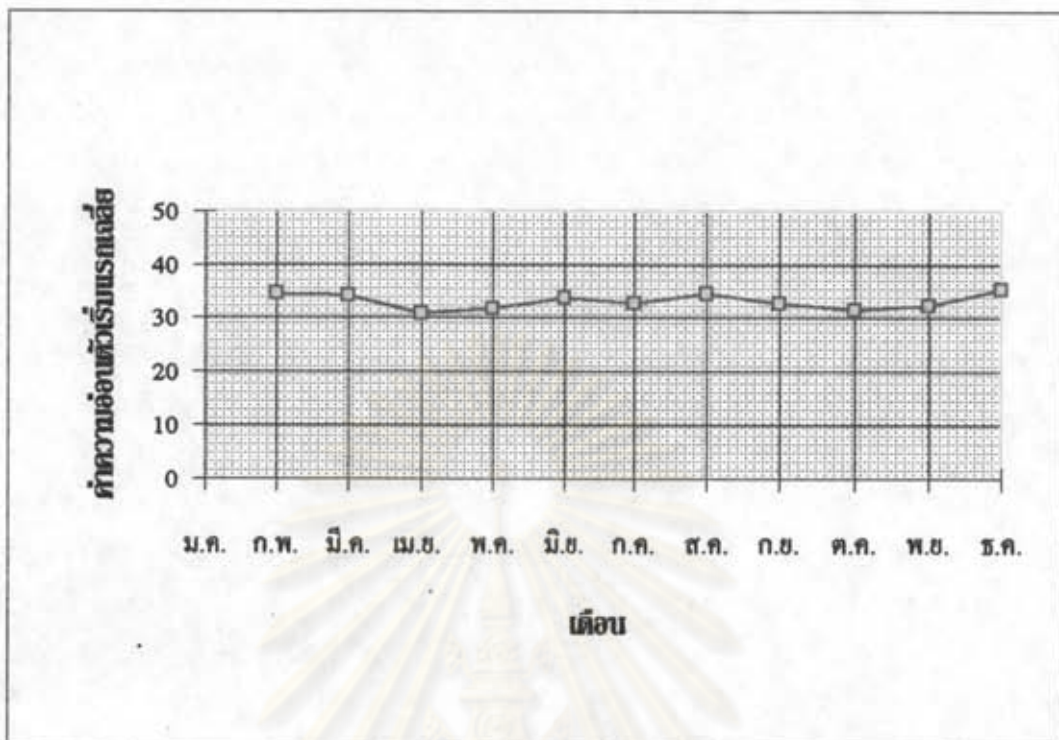

รูปที่ 5.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความแข็งแบบมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ก. ในปี พ.ศ. 2535

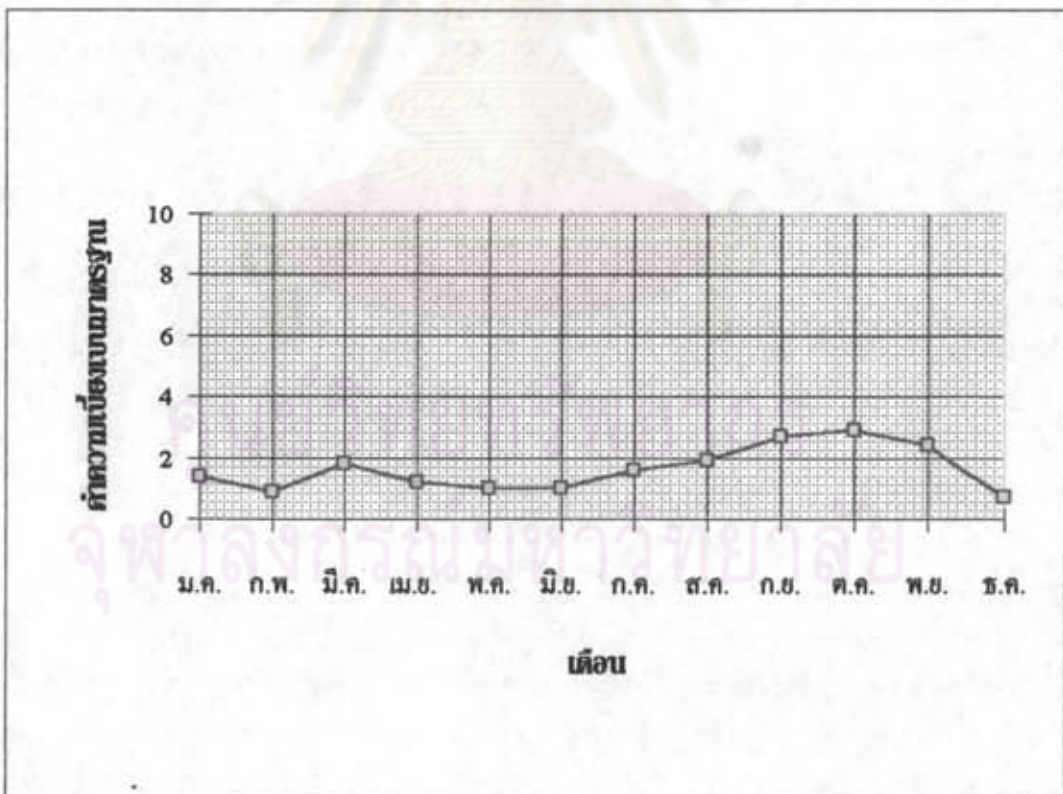
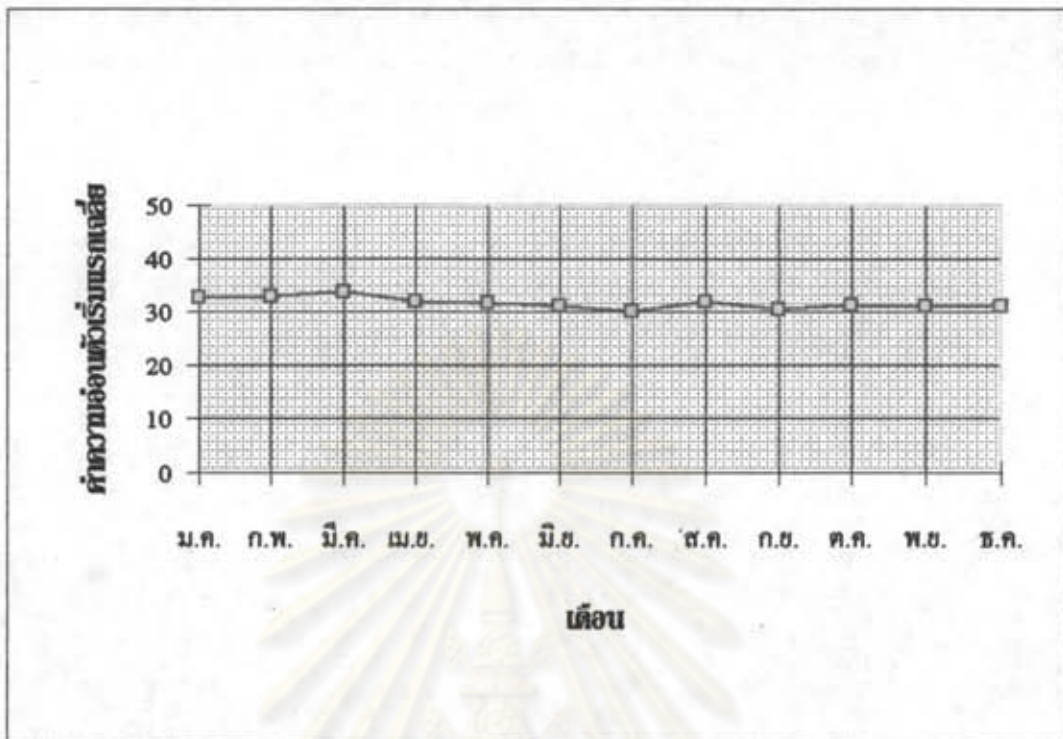

รูปที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ก. ในปี พ.ศ. 2536

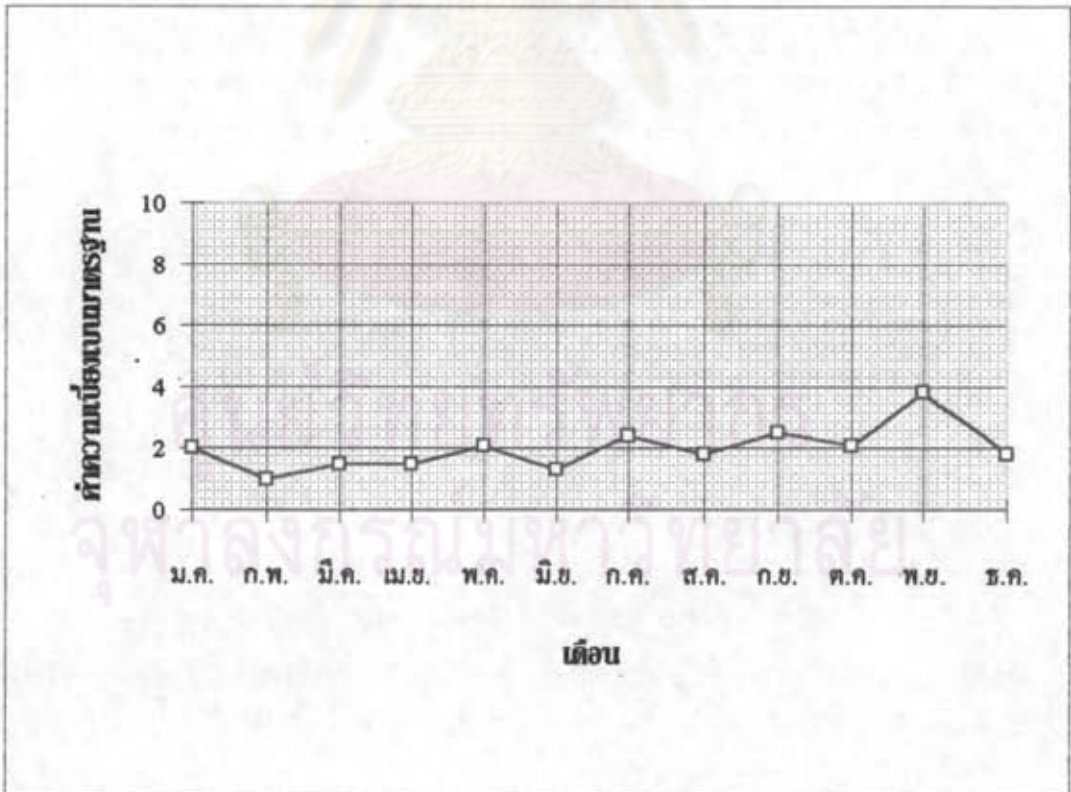
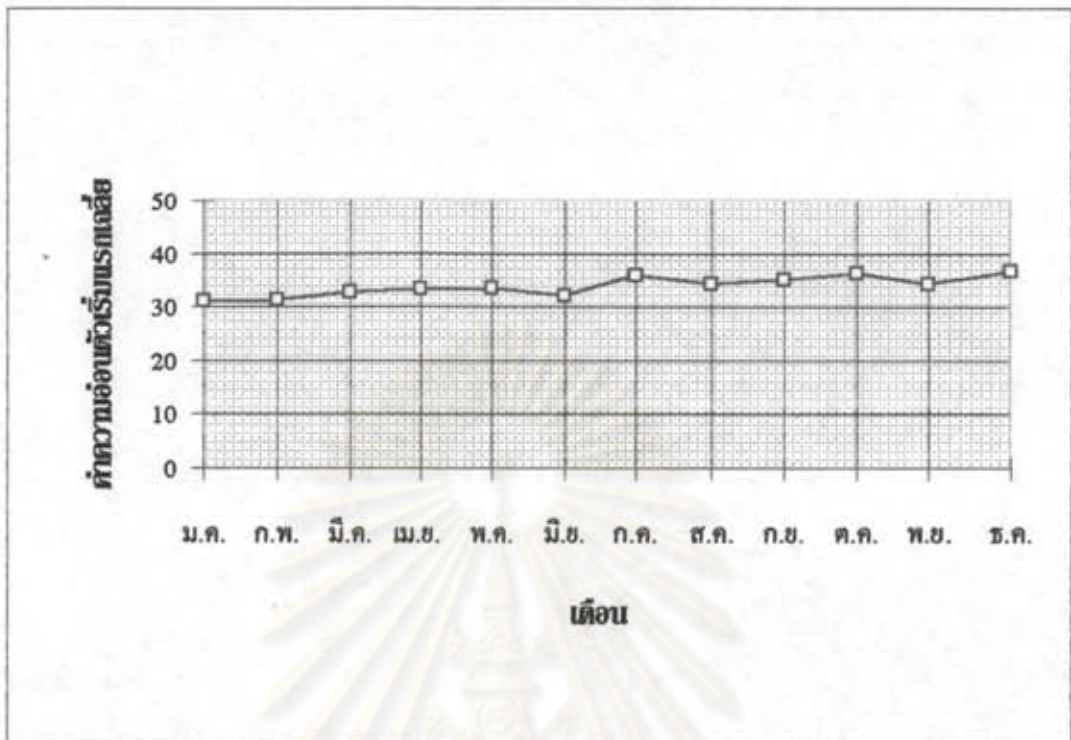

รูปที่ 5.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ข. ในปี พ.ศ. 2534

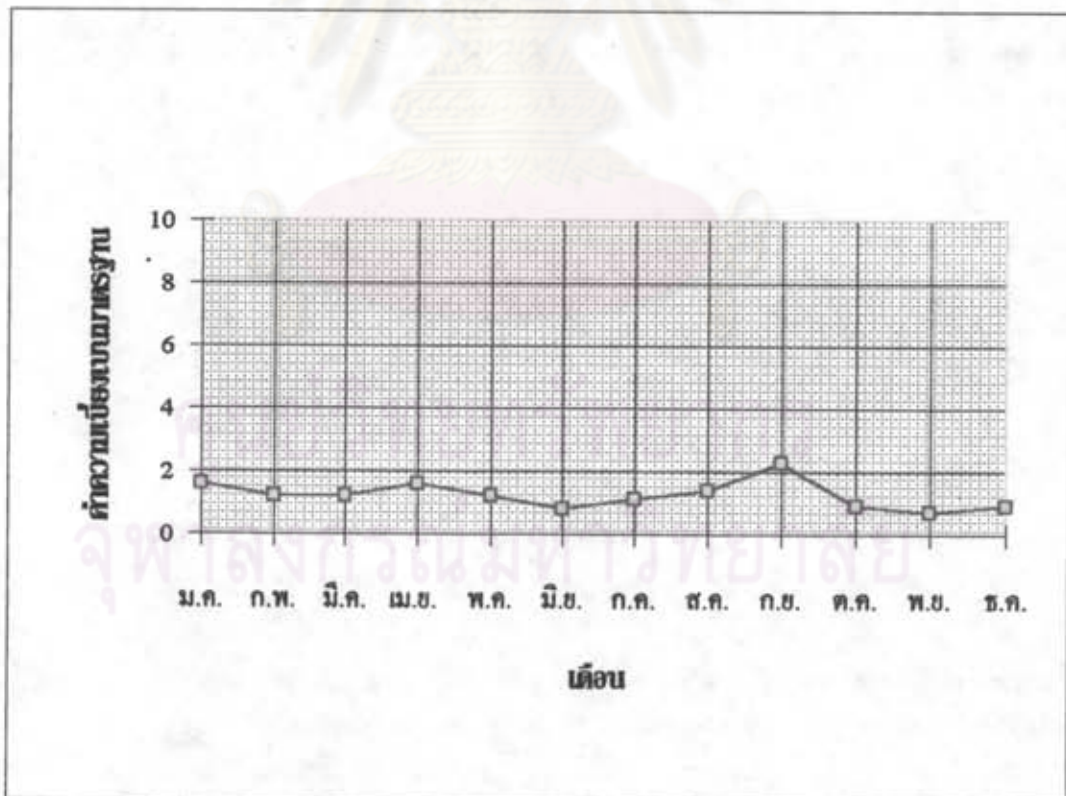
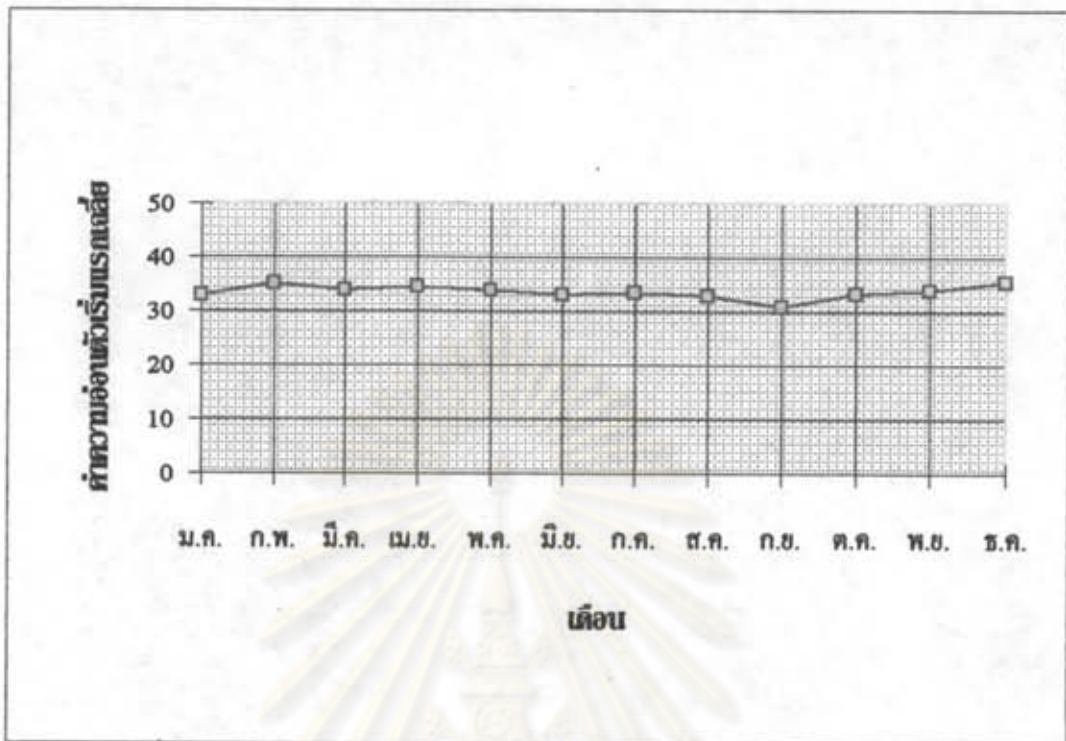

รูปที่ 5.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ข. ในปี พ.ศ. 2535

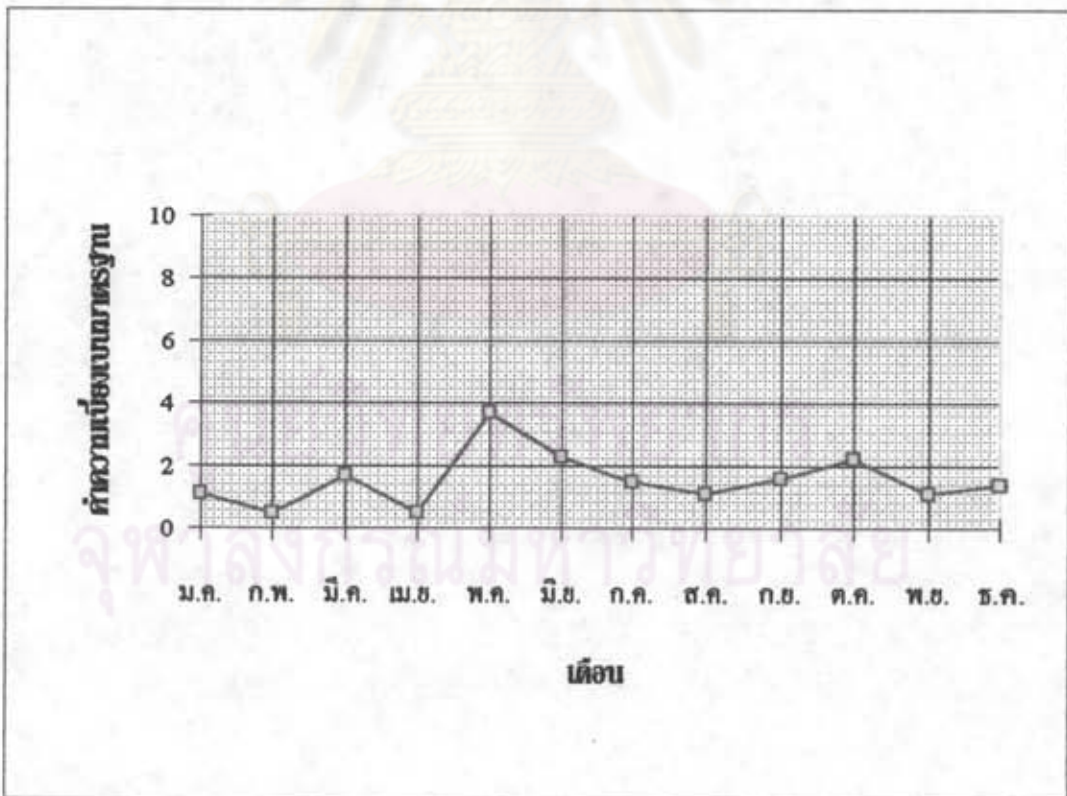
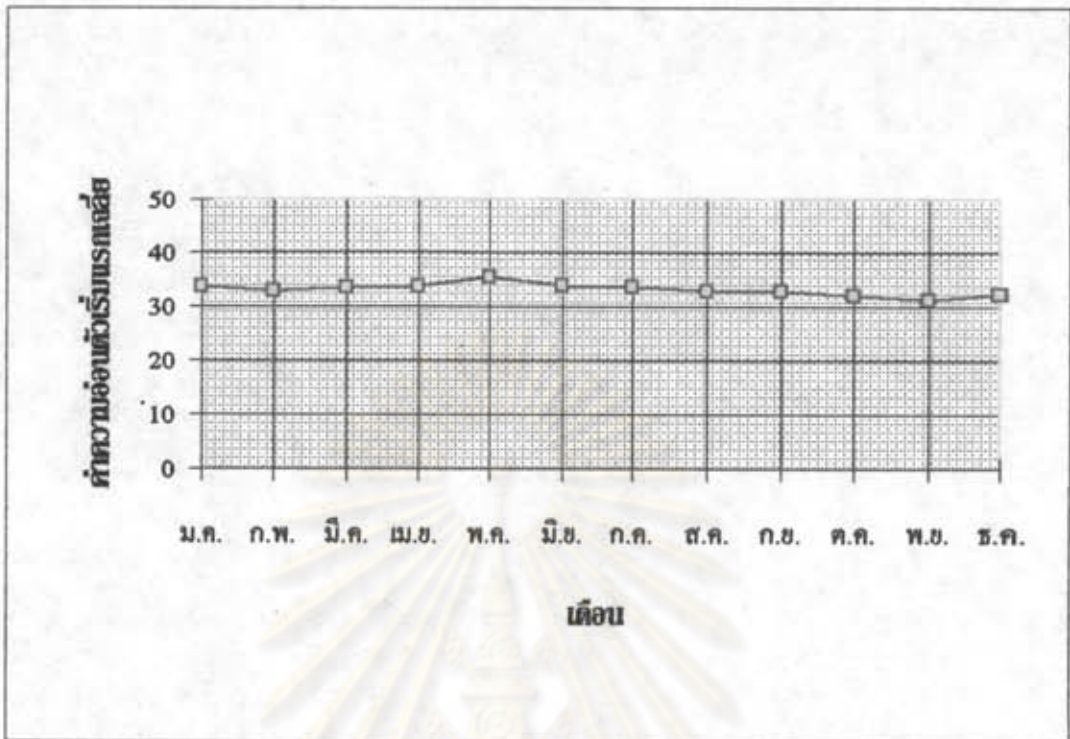

รูปที่ 5.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ข. ในปี พ.ศ. 2536

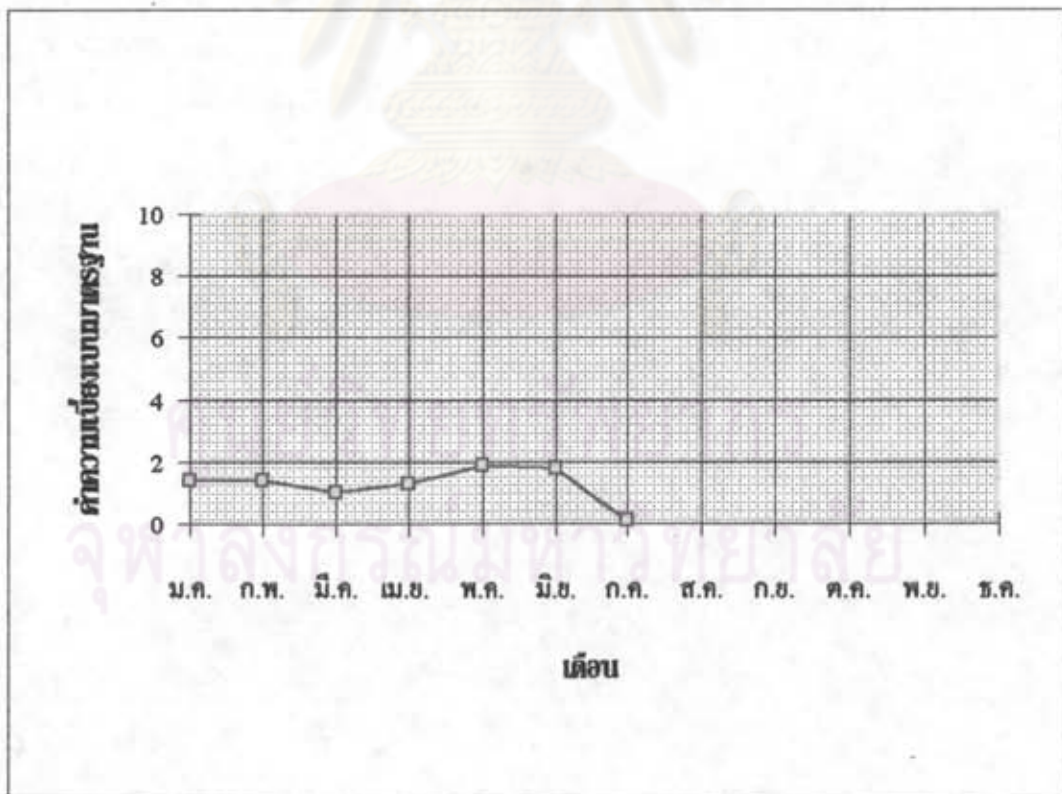
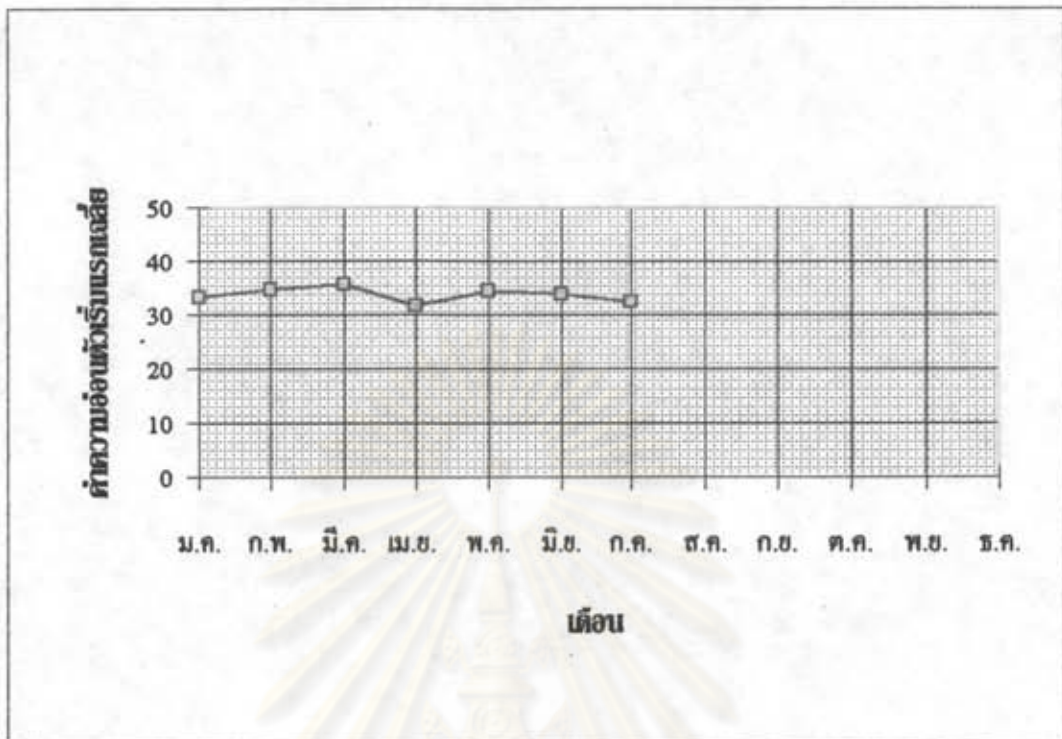

รูปที่ 5.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความถี่ตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ค. ในปี พ.ศ. 2534

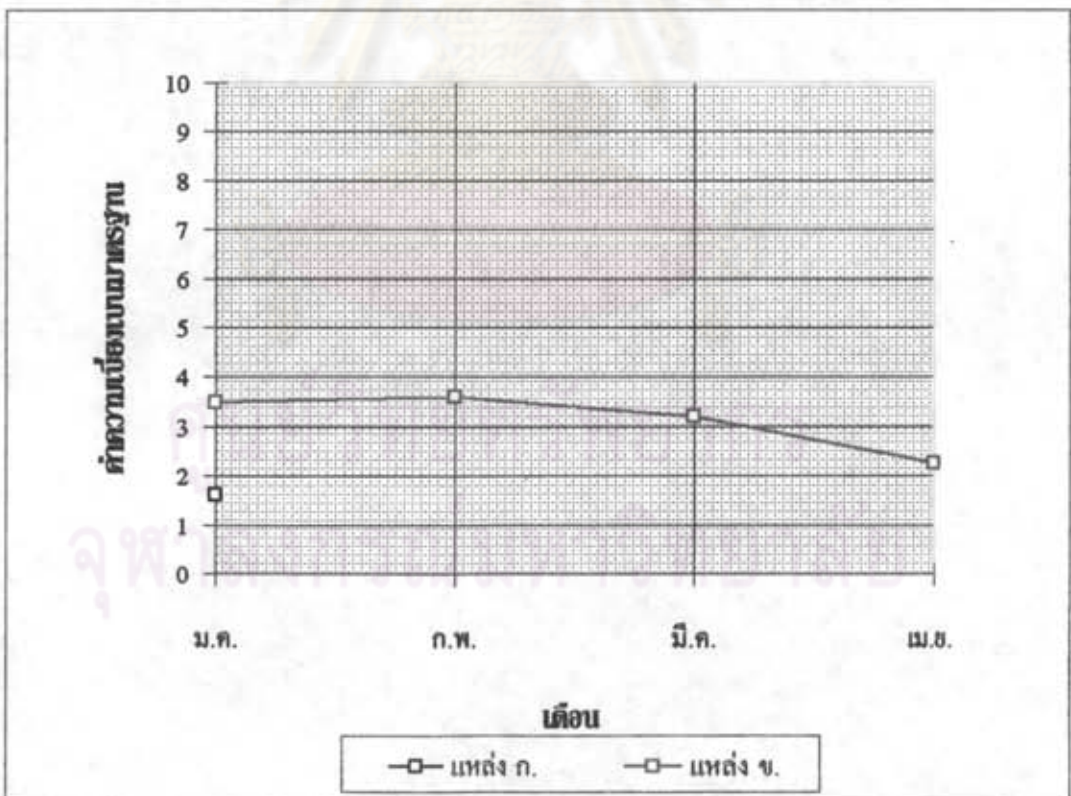
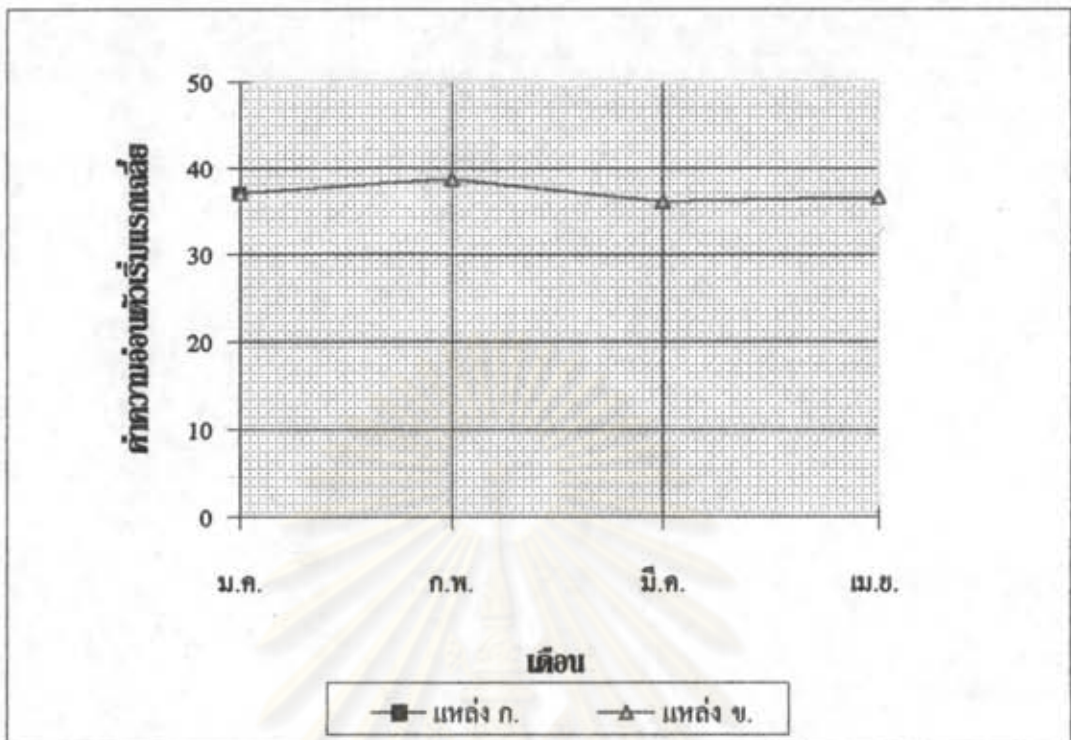

รูปที่ 5.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเป็องเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ค. ในปี พศ. 2535

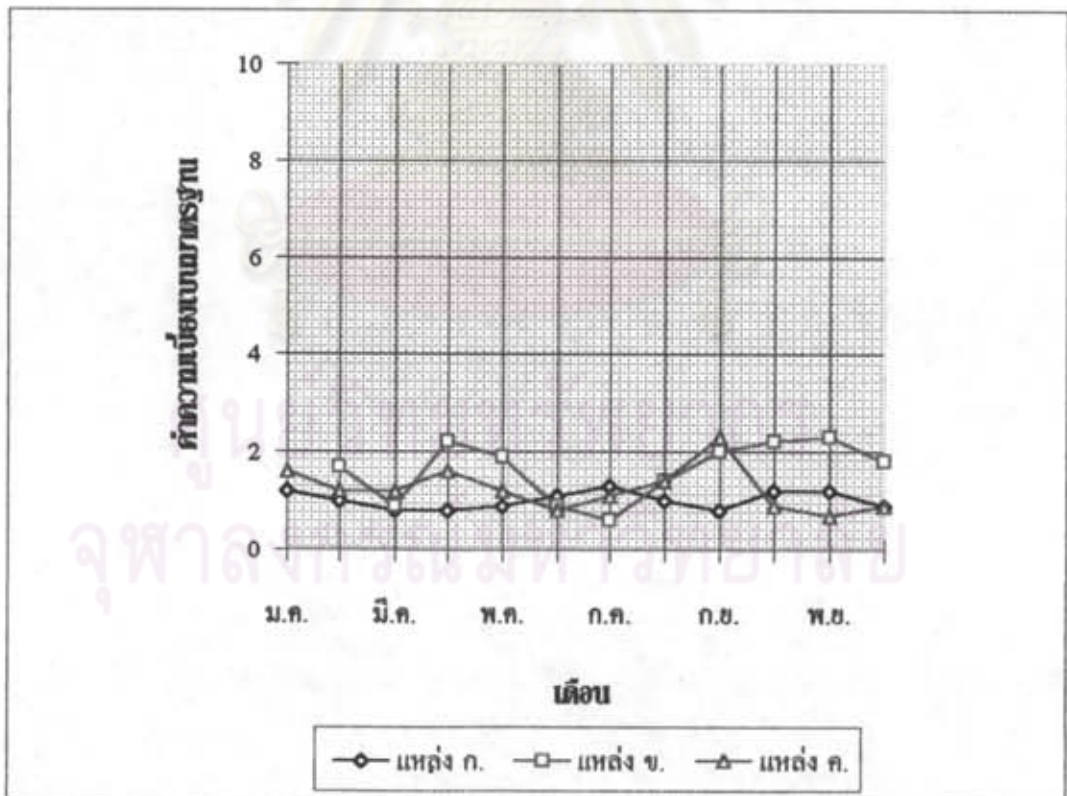
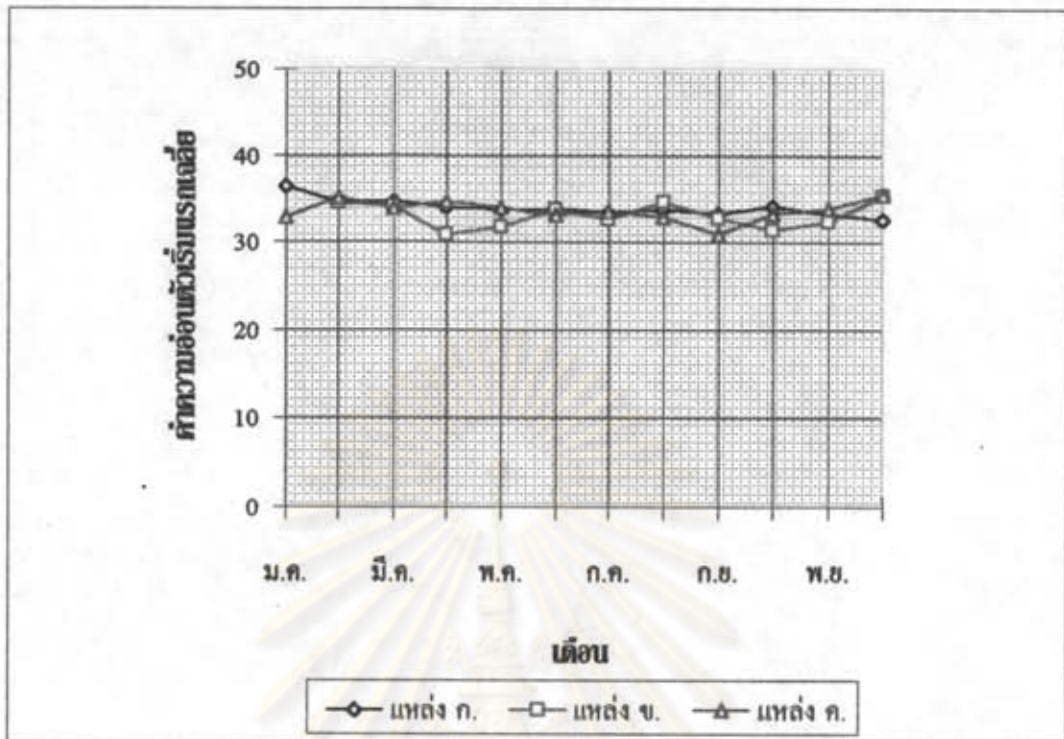

รูปที่ 5.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ค. ในปี พ.ศ. 2536

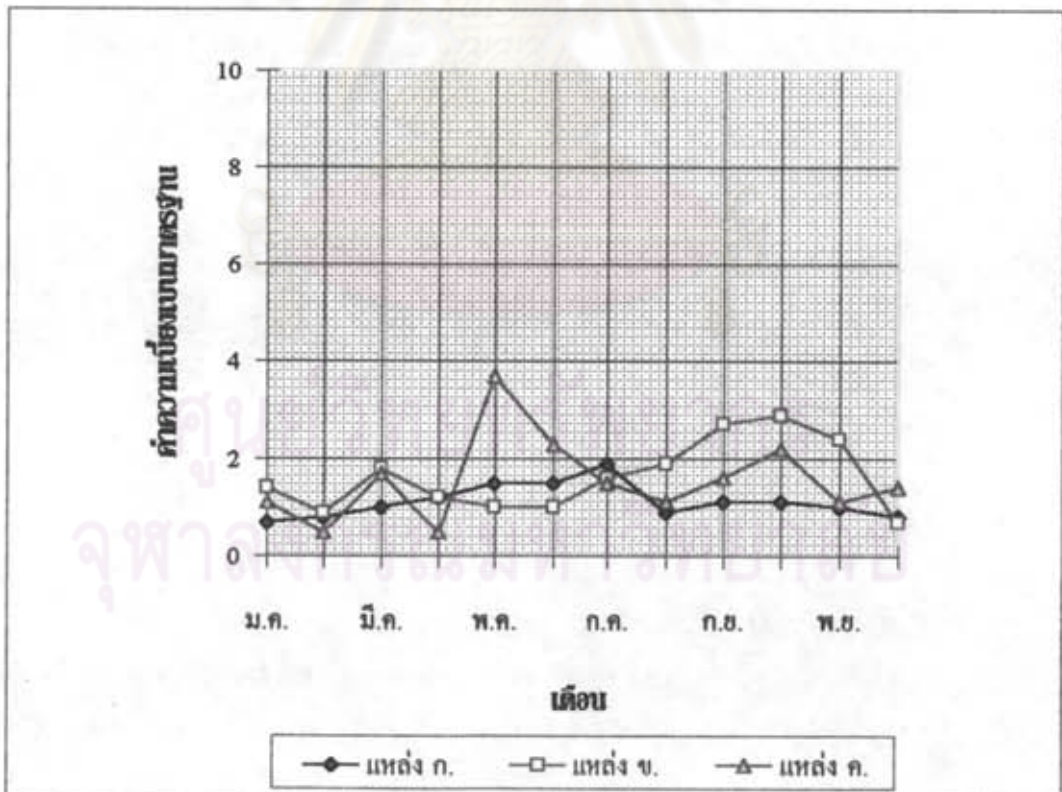
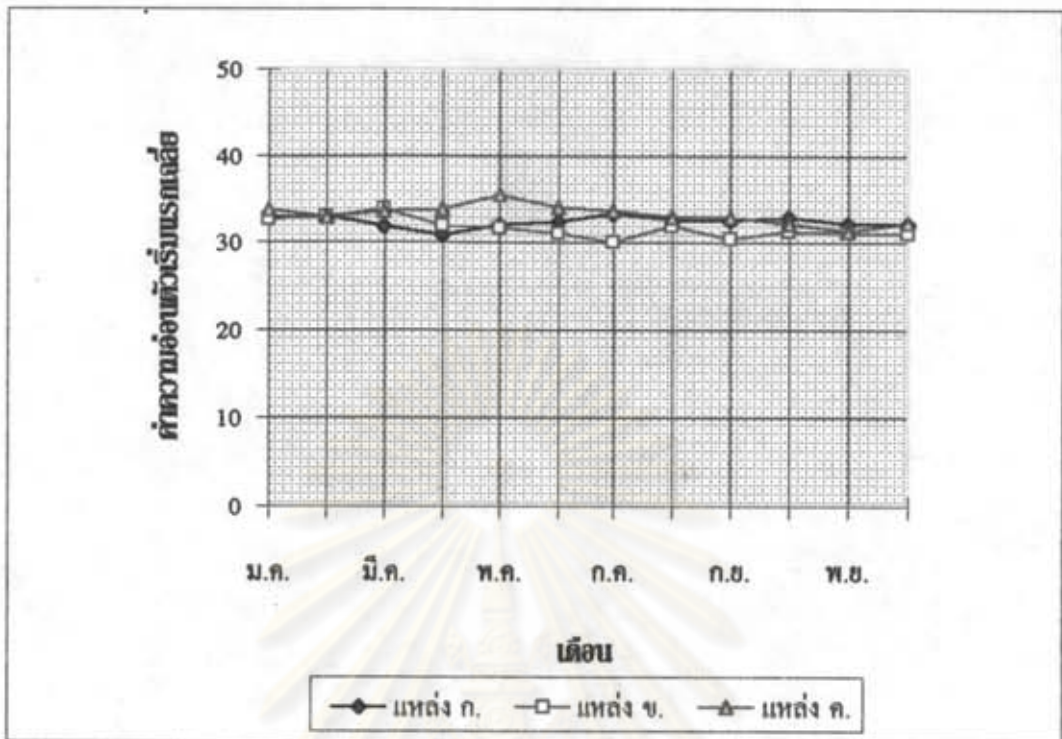

รูปที่ 5.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอบอุ่นตัวเริ่มแรก และค่าความเย็นบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของแหล่ง ก. และ ข. ในปี พ.ศ. 2537 (มค.-เม.ย.)

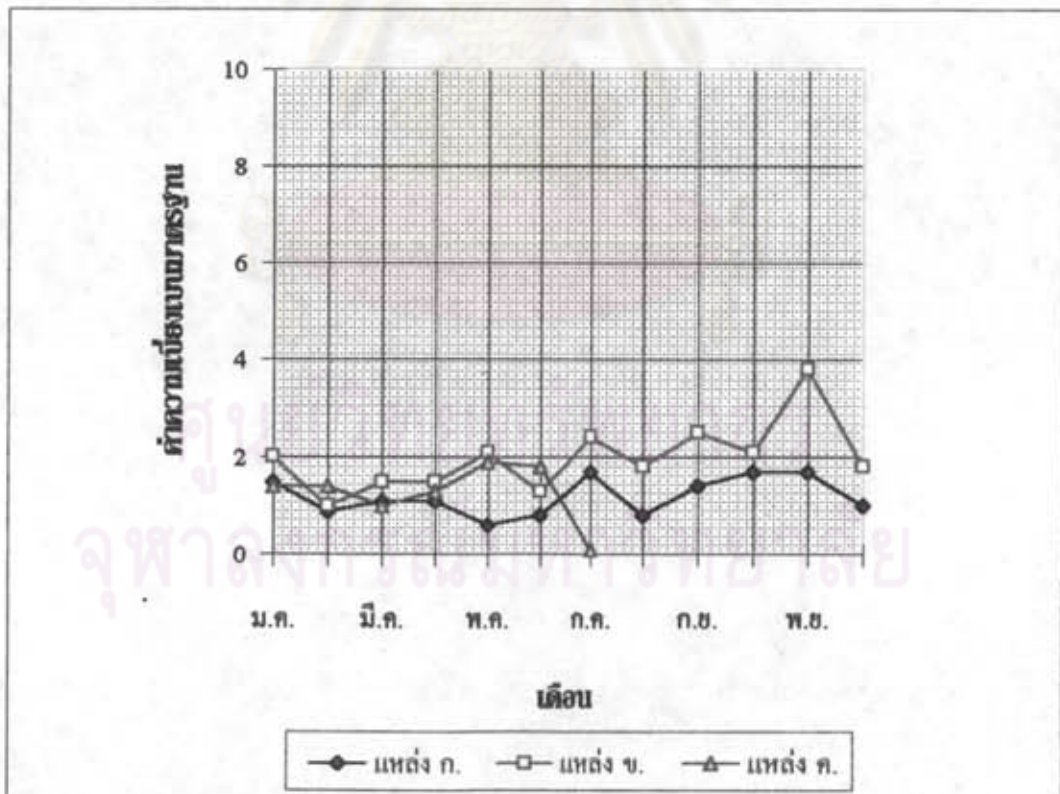
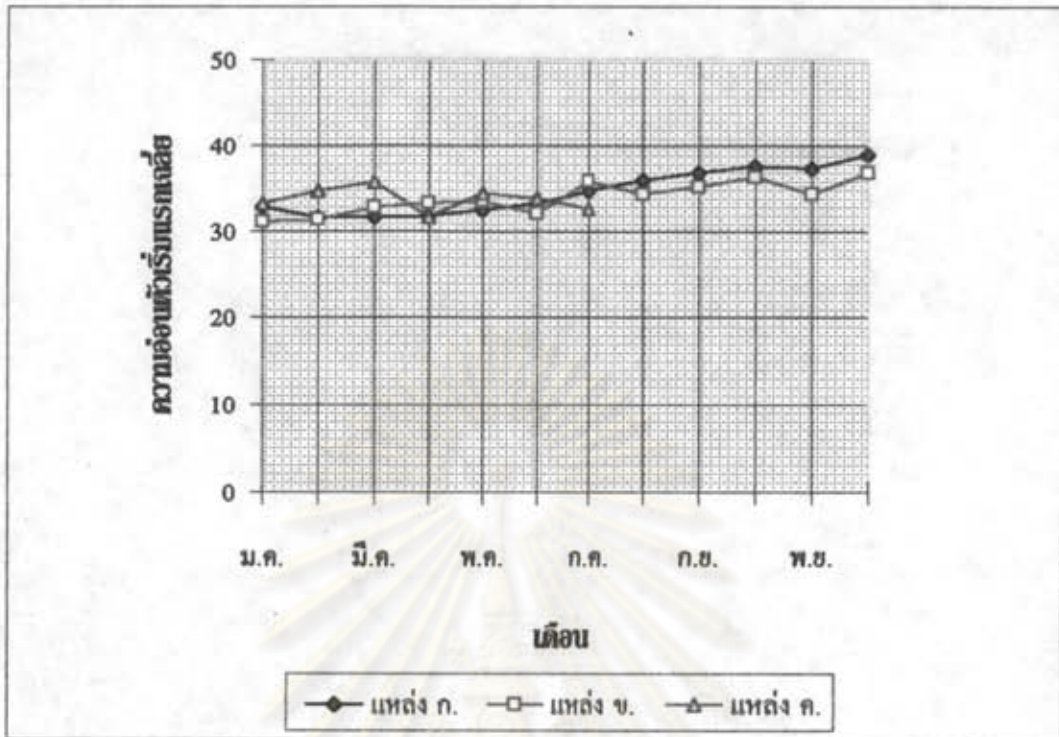
รูปที่ 5.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอบอุ่นตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของทั้ง 3 แหล่ง ในปี พ.ศ. 2534

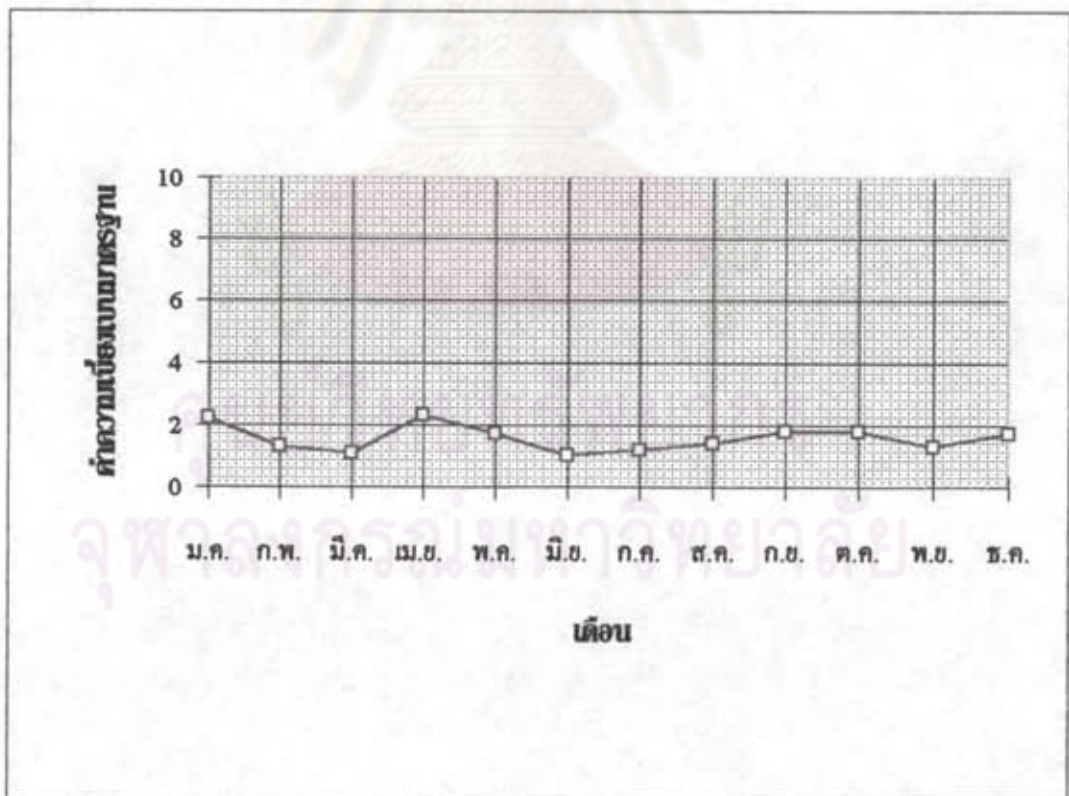
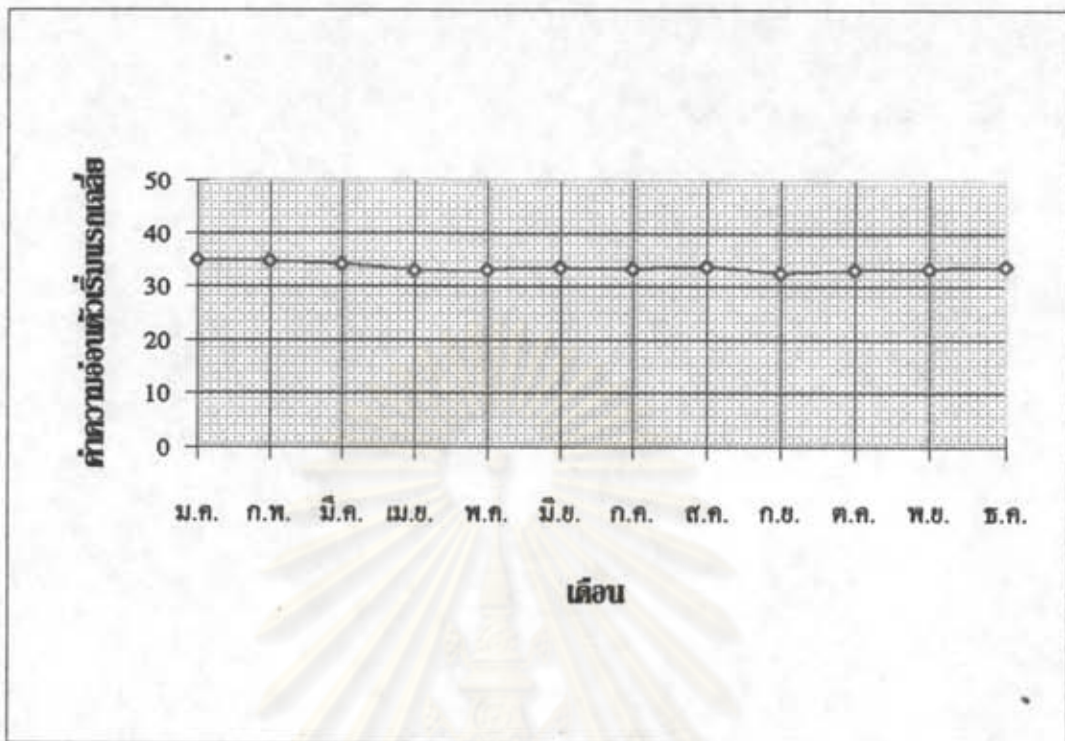

รูปที่ 5.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวรับแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของทั้ง 3 แห่ง ในปี พ.ศ. 2535 .

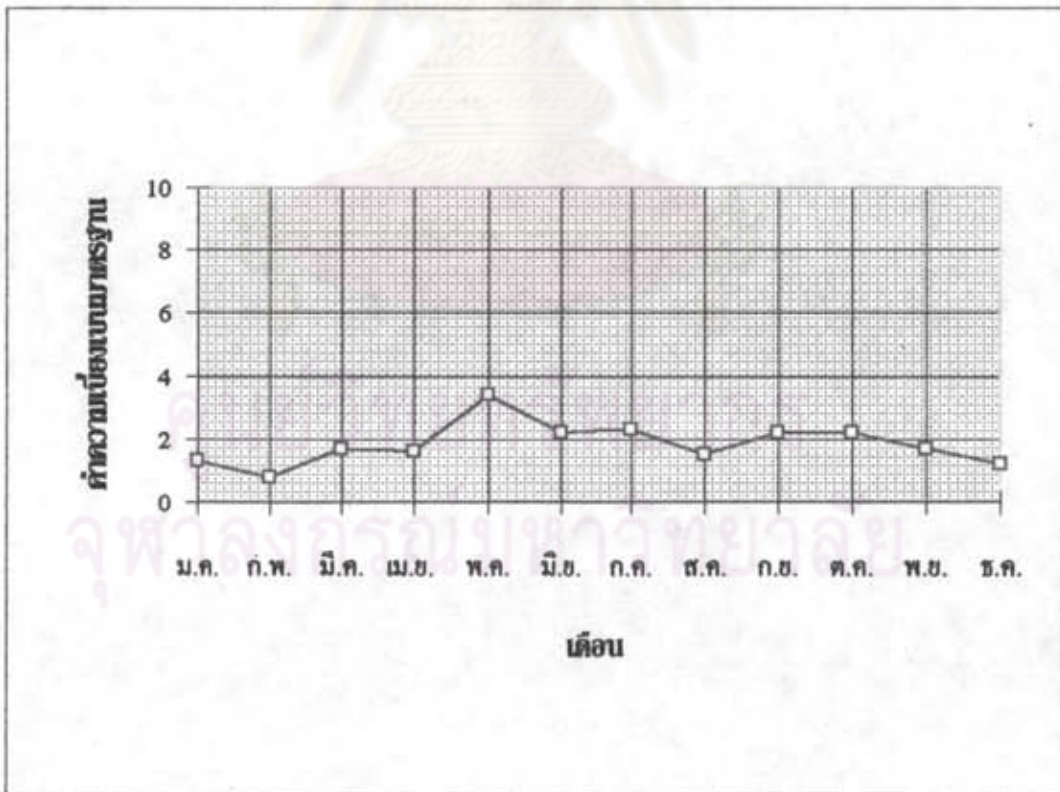
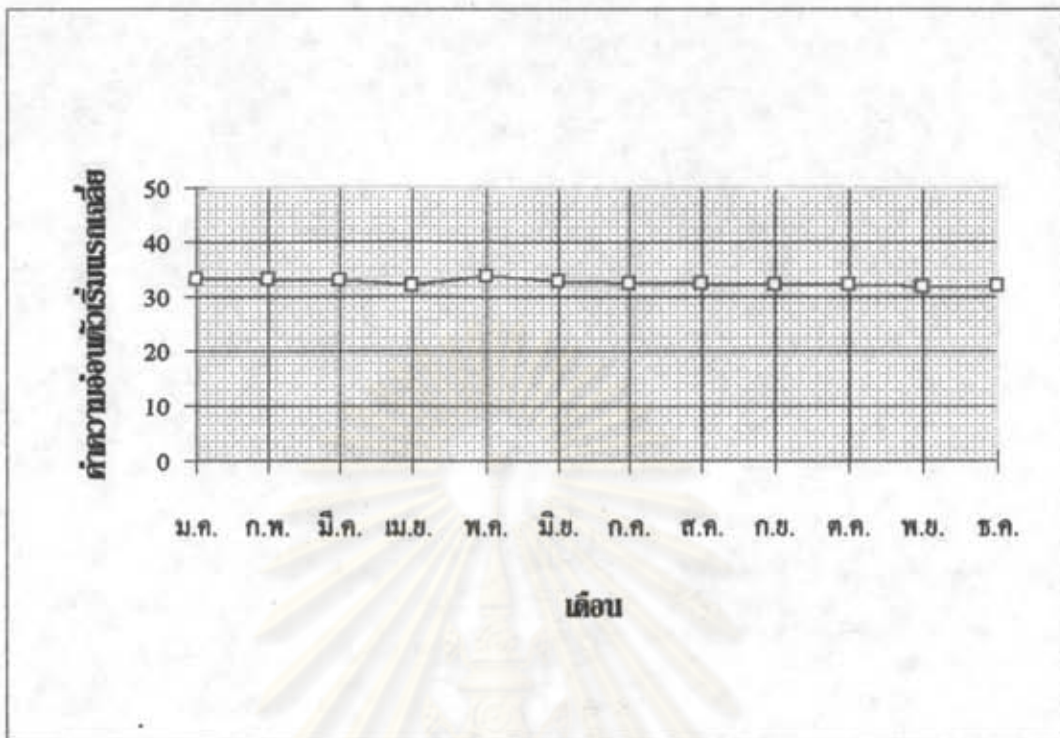

รูปที่ 5.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเดือนที่รับยางเข้าของทั้ง 3 แห่่ง ในปี พ.ศ. 2536

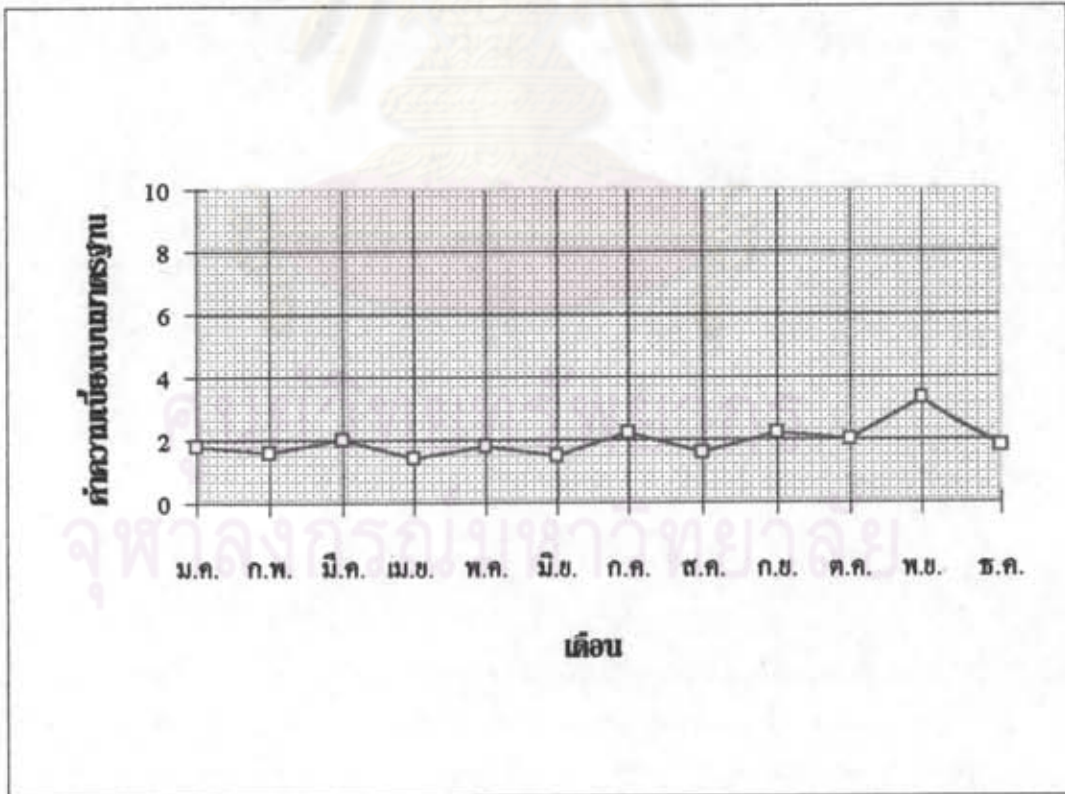
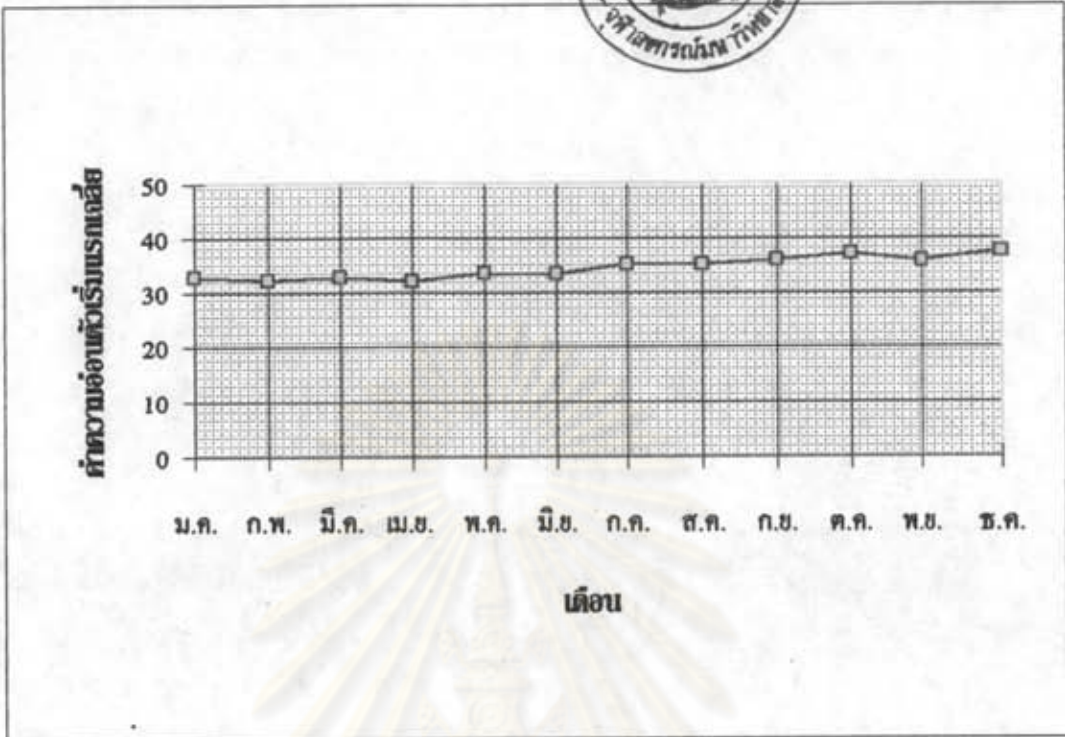

รูปที่ 5.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากทั้ง 3 แหล่ง ในปี พ.ศ. 2534

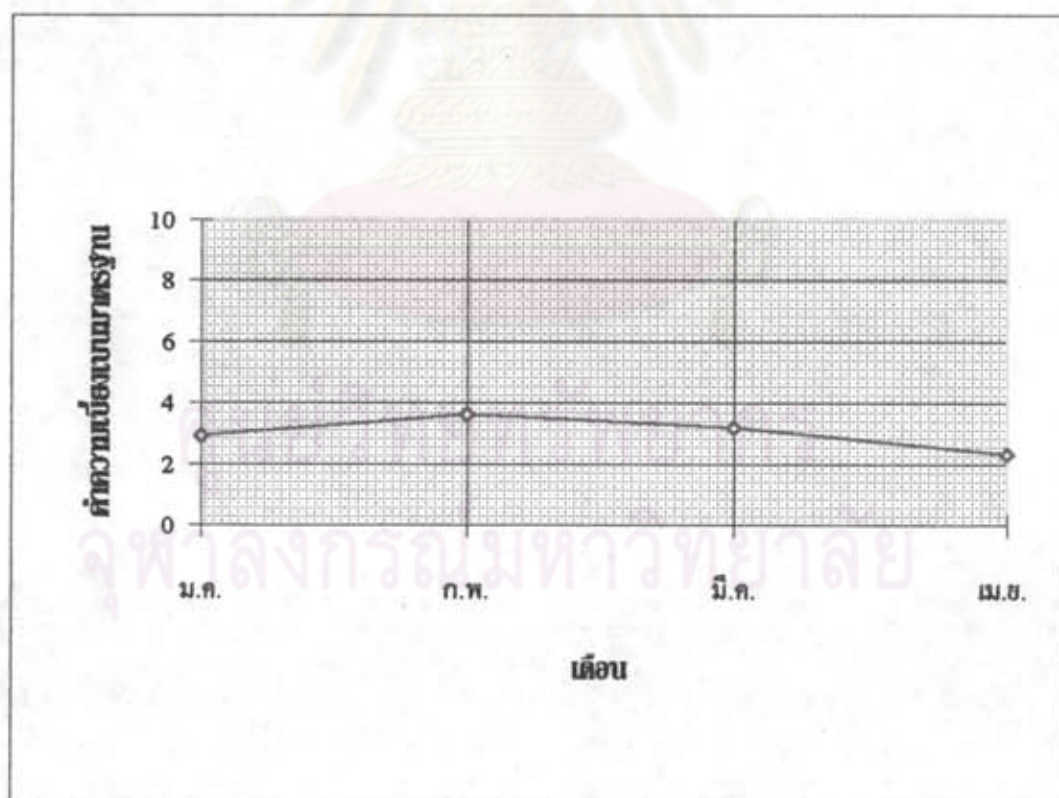
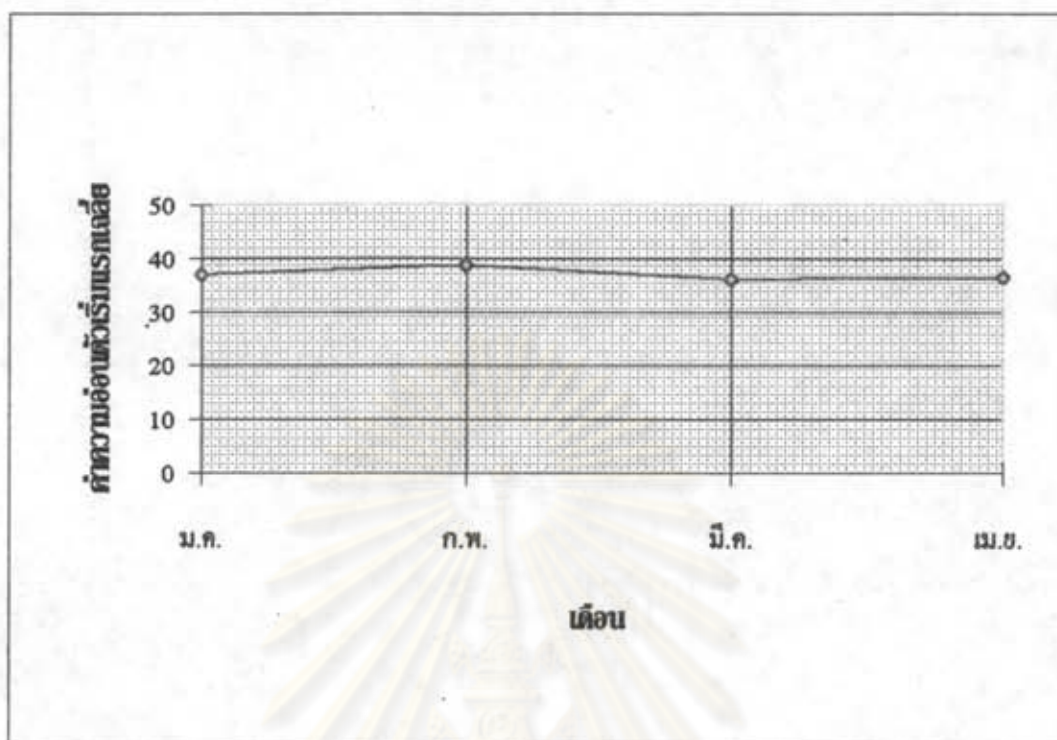

รูปที่ 5.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากทั้ง 3 แหล่ง ในปี พ.ศ. 2535

รูปที่ 5.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอ่อนตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากทั้ง 3 แหล่ง ในปี พ.ศ. 2536

รูปที่ 5.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความอบอุ่นตัวเริ่มแรก และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากทั้ง 3 แหล่ง ในปี พ.ศ. 2537 (ม.ค.-เม.ย.)

การศึกษาข้อมูลค่า ML(1+4)ของยางสังเคราะห์ SBR1712 และ SBR 1502

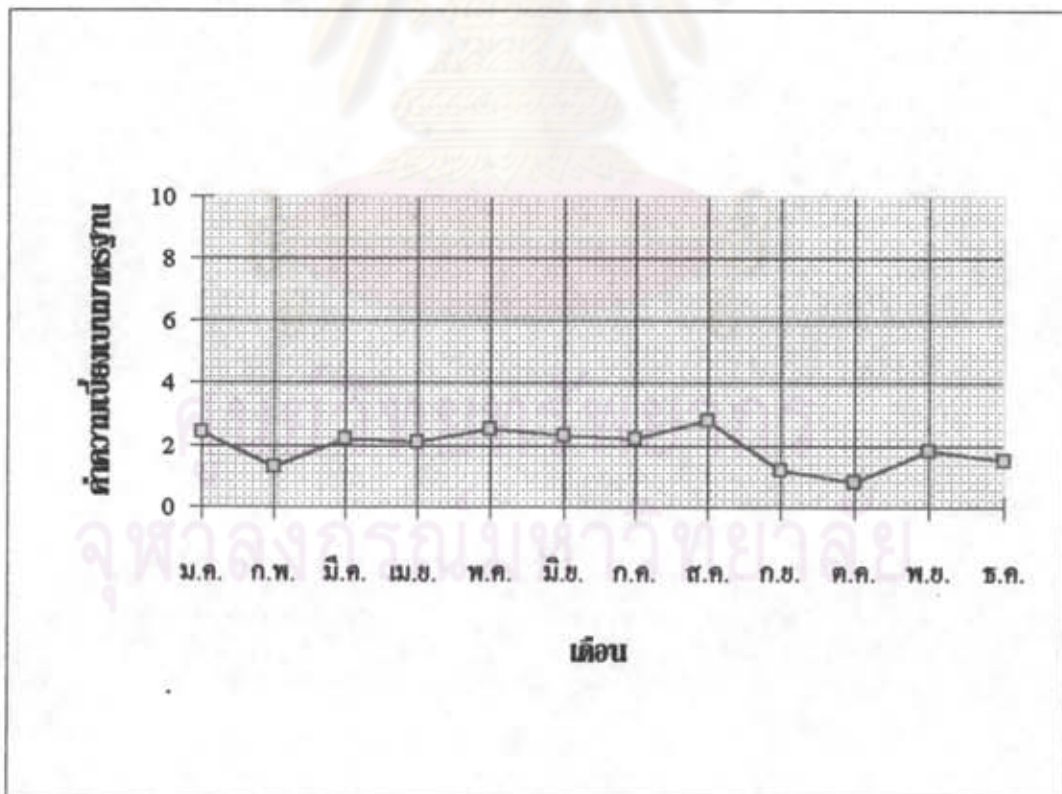
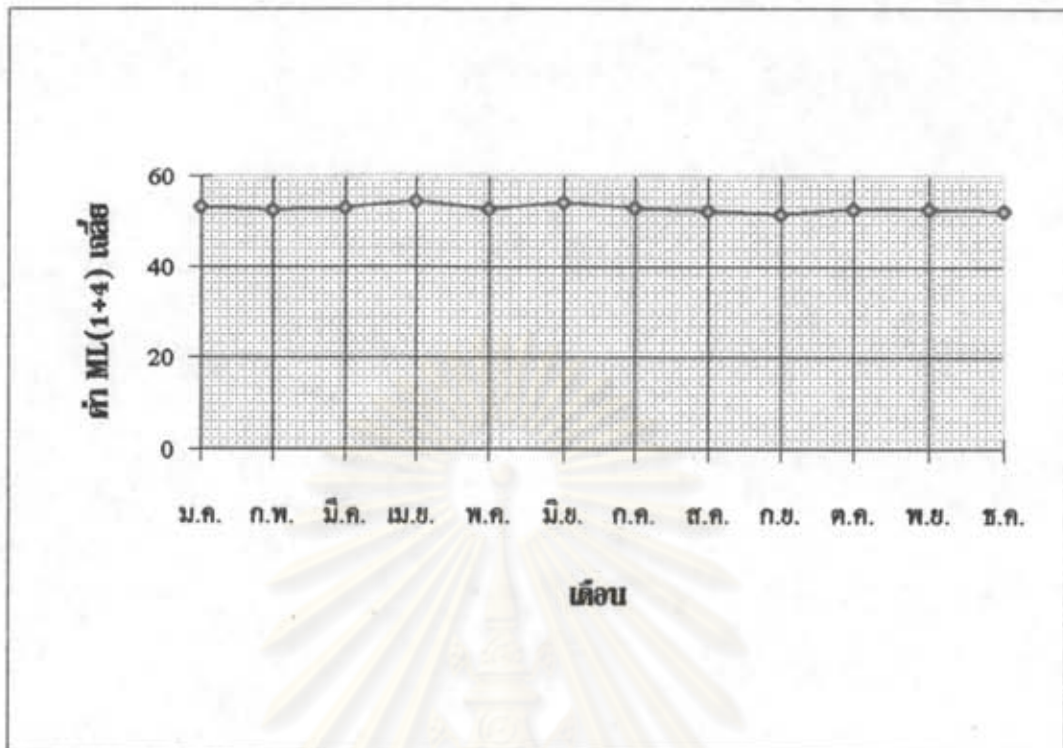
จากผลการเก็บข้อมูลแสดงค่า ML(1+4) ของยางสังเคราะห์ SBR1712 และ SBR 1502 ดังแสดงในตารางที่ 4.13 และ 4.14 เมื่อนำค่าเฉลี่ยของค่า ML(1+4) ในแต่ละเดือนที่รับเข้าตลอดเวลา 3 ปี และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่า ML(1+4) ในแต่ละเดือน ตลอด 3 ปี มาพล็อตกราฟกับเวลาที่รับเข้า จะได้ผลดังแสดงในรูปที่ 5.18 และ 5.19

จากรูปที่ 5.18 จะเห็นว่า ค่า ML(1+4) ของยาง SBR1712เฉลี่ยตลอดทั้ง 3 ปี มีแนวโน้มที่ค่อนข้างจะคงที่ แต่มีความเบี่ยงเบนค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับยาง SBR1502 ดังแสดงในรูปที่ 5.19 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ML(1+4) คงที่ เช่นเดียวกัน แต่มีความเบี่ยงเบนน้อยกว่า

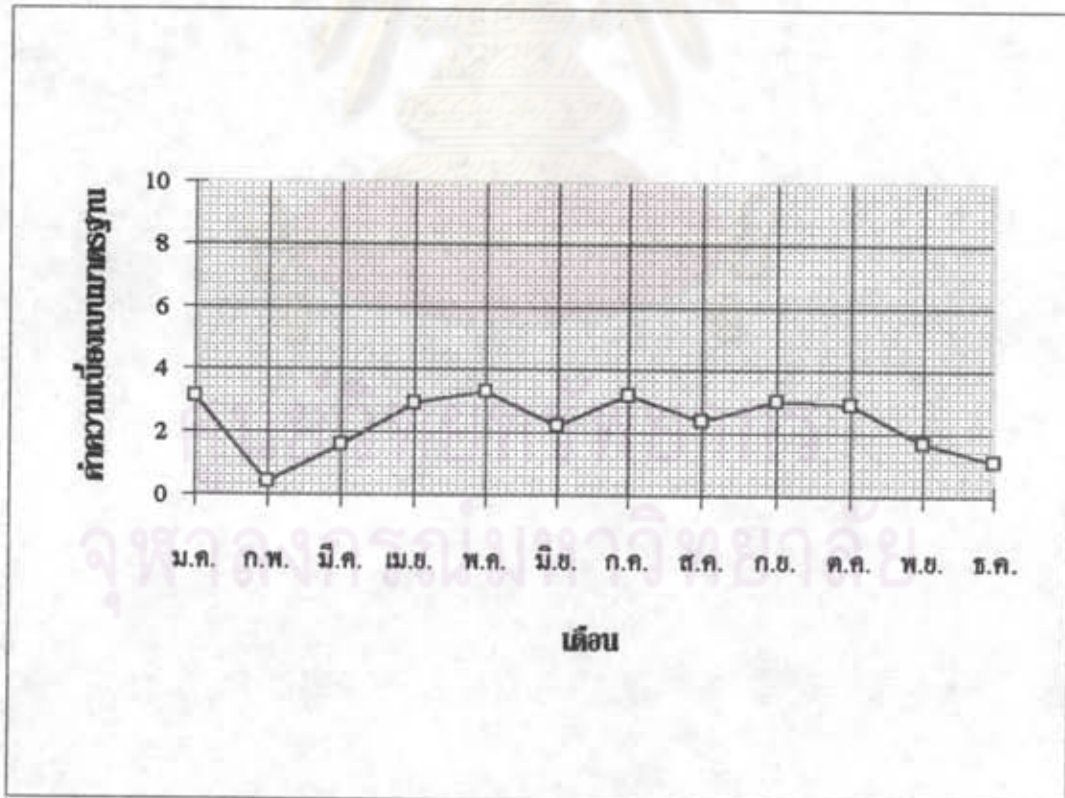
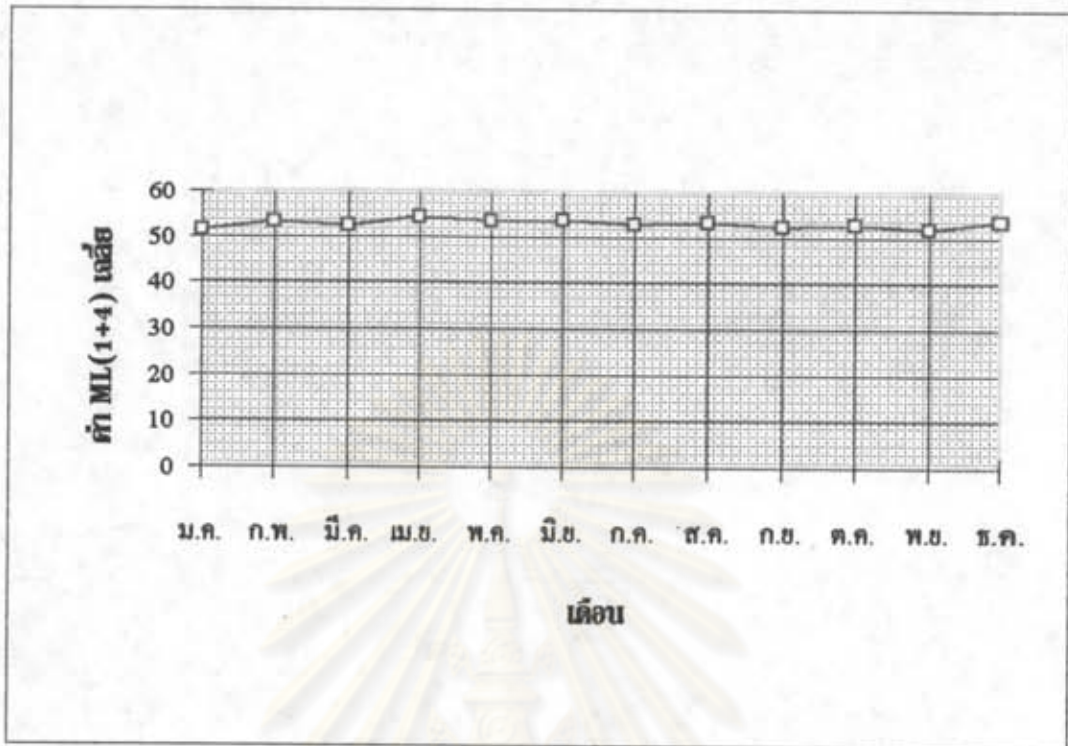

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 5.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า ML (1+4) เดลีส ของยาง SBR 1712 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กับเดือนที่รับยางเข้าในปี พศ. 2534 ถึง พศ. 2536

รูปที่ 5.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า ML (1+4) เฉลี่ย ของยาง SBR 1502 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กับเดือนที่รับยางเข้าในปี พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2536

การศึกษาการผสมยาง MR2 ด้วยการควบคุมการผสมด้วยอุณหภูมิ

จากการทดลองพบว่า การควบคุมการยุติการผสมด้วยอุณหภูมินั้น ให้ค่า ML(1+4) ของยาง MR2 เฉลี่ยที่ ค่าระหว่าง 64.9 - 76.9 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่า ML(1+4) อยู่ระหว่าง 0.80 - 3.65 ซึ่งจะเห็นได้ว่า การควบคุมการยุติการผสมด้วยอุณหภูมิ ให้ค่าความแปรปรวนของค่า ML(1+4) ค่อนข้างมาก ดังรูป 5.20

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อที่จะศึกษาว่า ค่าพลังงานของจุดที่ยุติการผสม มีความสัมพันธ์กับค่า ML(1+4) ของยาง MR2 อย่างไร จึงนำข้อมูลค่ากำลังงาน ณ จุดที่ยุติการผสม กับค่า ML(1+4) ของยาง MR2 มาพล็อตเป็นแผนภูมิการกระจาย ดังแสดงในรูปที่ 5.21 และนำข้อมูลของพลังงานที่ใช้จนถึงจุดยุติการผสม มาพล็อตกับค่า ML(1+4) เป็นแผนภูมิการกระจายซึ่งแสดงไว้ในรูปที่ 5.22

เพื่อที่จะประเมินว่า จากแผนภูมิการกระจาย ในรูปที่ 5.21 และ 5.22 มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงหรือไม่ จึงได้ทำการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient ; r^*) พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสมกับค่า ML(1+4) ของยาง MR2

จากผลการทดลองคำนวณค่า r^*

$$r^* = 0.590075$$

หมายความว่า ค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสม กับค่า ML(1+4) ของยาง MR2 มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และ เป็นความสัมพันธ์เชิงบวก (Positive) นั่นคือ เมื่อค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสมมีค่าสูง ค่า ML(1+4) ของยาง MR2 ก็จะสูงตามไปด้วย

ทดสอบค่านัยสำคัญของค่า r^*

จากตารางที่ 5.2 เลือกค่า $\alpha = 0.01$ หรือที่ค่าความเชื่อมั่น 99%

ที่จำนวนข้อมูล = 34 เปิดค่า r จากตาราง จะได้ค่าประมาณ 0.439

เมื่อเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ของ r^* ที่คำนวณได้พบว่ามีค่ามากกว่า r ที่เปิดค่าได้จากตาราง จึงสรุปได้ว่า ค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสม มีความสัมพันธ์กับค่า ML(1+4) ของยาง MR2 จริงที่ความเชื่อมั่น 99%

แปลความหมายในเชิงปริมาณ

$$(100 \times r^*) = 34.8188 \%$$

หมายความว่า เราสามารถที่จะทำนายค่าของตัวแปรที่เหลือ หากทราบค่า ตัวแปรใดตัวหนึ่งได้ ถูกต้อง คิดเป็นค่าประมาณ 34.8188 % และคำนวณสมการเชิงเส้นได้ ดังนี้

$$Y = 304.81 X + 22.35$$

$$Y = \text{ค่า ML(1+4) ของยาง MR2}$$

$$X = \text{ค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสม}$$

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) ของการกระจาย (Distribution) ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เมื่อ $\rho = 0$

n	$\alpha = .10$	$\alpha = .05$	$\alpha = .01$	n	$\alpha = .10$	$\alpha = .05$	$\alpha = .01$
5	.805	.878	.959	20	.378	.444	.561
6	.729	.811	.917	22	.360	.423	.537
7	.669	.754	.875	24	.344	.404	.515
8	.621	.707	.834	26	.330	.388	.496
9	.582	.666	.798	28	.317	.374	.479
10	.549	.632	.765	30	.306	.361	.463
11	.521	.602	.735	40	.264	.312	.402
12	.497	.576	.708	50	.235	.279	.361
13	.476	.553	.684	60	.214	.254	.330
14	.457	.532	.661	80	.185	.220	.286
15	.441	.514	.641	100	.165	.196	.256
16	.426	.497	.623	250	.104	.124	.163
17	.412	.482	.606	500	.074	.088	.115
18	.400	.468	.590	1000	.050	.062	.081
19	.389	.456	.575				
20	.378	.444	.561	∞	0	0	0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าพลังงานที่ใช้จนถึงจุดยุติการผสมกับค่า ML(1+4) ของยางMR2

จากผลการทดลองการคำนวณค่า $r^* = -0.4453$

หมายความว่า ค่าพลังงานที่ใช้จนถึงจุดยุติการผสม กับค่า ML(1+4)ของยาง MR2 มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และ เป็นความสัมพันธ์เชิงลบ (Negative) นั่นคือ เมื่อค่าพลังงานที่ใช้จนถึงจุดยุติการผสมมีค่าสูงค่า ML(1+4) ของยาง MR2 จะมีค่าต่ำ

ทดสอบนัยสำคัญของค่า r^*

จากตารางที่ 5.2 เลือกค่า $\alpha = 0.01$ หรือที่ค่าความเชื่อมั่น 99%

ที่จำนวนข้อมูล = 34 เปิดค่า r จากตารางได้ค่าประมาณ 0.439

เมื่อเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ของ r^* ที่คำนวณได้พบว่า มีค่ามากกว่า r ที่เปิดได้จากตารางจึงสรุปได้ว่า ค่าพลังงานที่ใช้จนถึงจุดยุติการผสม มีความสัมพันธ์กับค่า ML(1+4)ของยาง MR2 จริงที่ความเชื่อมั่น 99%

แปลความหมายในเชิงปริมาณ

$$(100 \times r^*) = 19.8319\%$$

หมายความว่า เราสามารถทำนายค่าของตัวแปรที่เหลือ หากไม่ทราบค่าตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งได้ถูกต้อง คิดเป็นค่าประมาณ 19.8319% และคำนวณหาสมการเชิงเส้น ได้ดังนี้

$$Y = -1.76 X + 87.84$$

$$Y = \text{ค่า ML(1+4) ของยาง MR2}$$

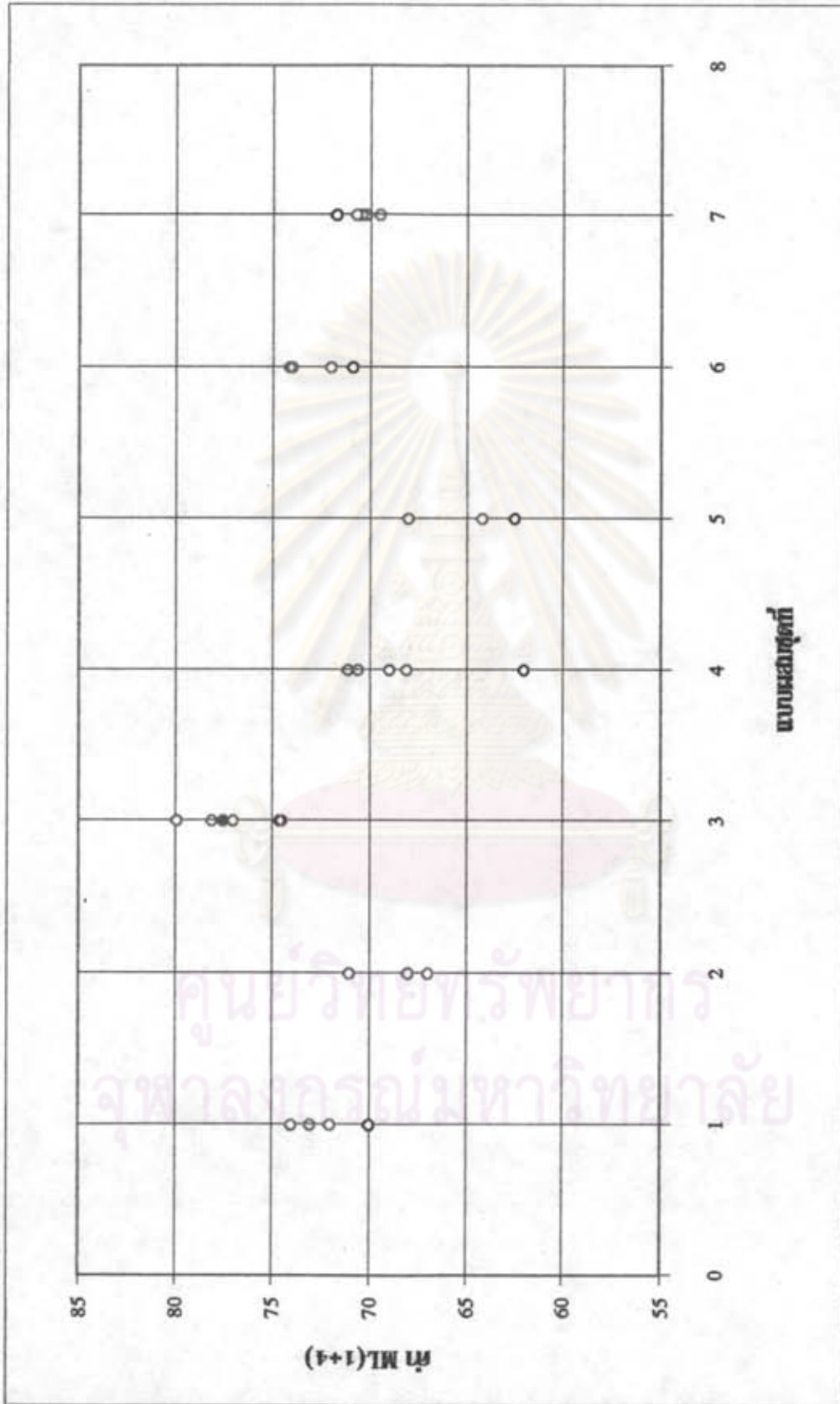
$$X = \text{ค่าพลังงานที่ใช้ถึงจุดยุติการผสม}$$

จากการทดลองพบว่า ค่าความสัมพันธ์ของกำลังงานที่จุดยุติการผสมมีค่าการแปลความหมายในเชิงปริมาณสูงกว่า จึงเลือกที่จะใช้ค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสมในการควบคุมการผสมยางMR2

จากรูปที่ 5.21 เลือกค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสมที่ 0.160 เมกกะวัตต์ และ ตั้งค่าพลังงานที่ใช้จนถึงจุดยุติการผสมที่ 4.0 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง เพื่อที่จะเลือกการควบคุมให้ทำการควบคุมโดยกำลังงานที่จุดยุติการผสมเพียงอย่างเดียว

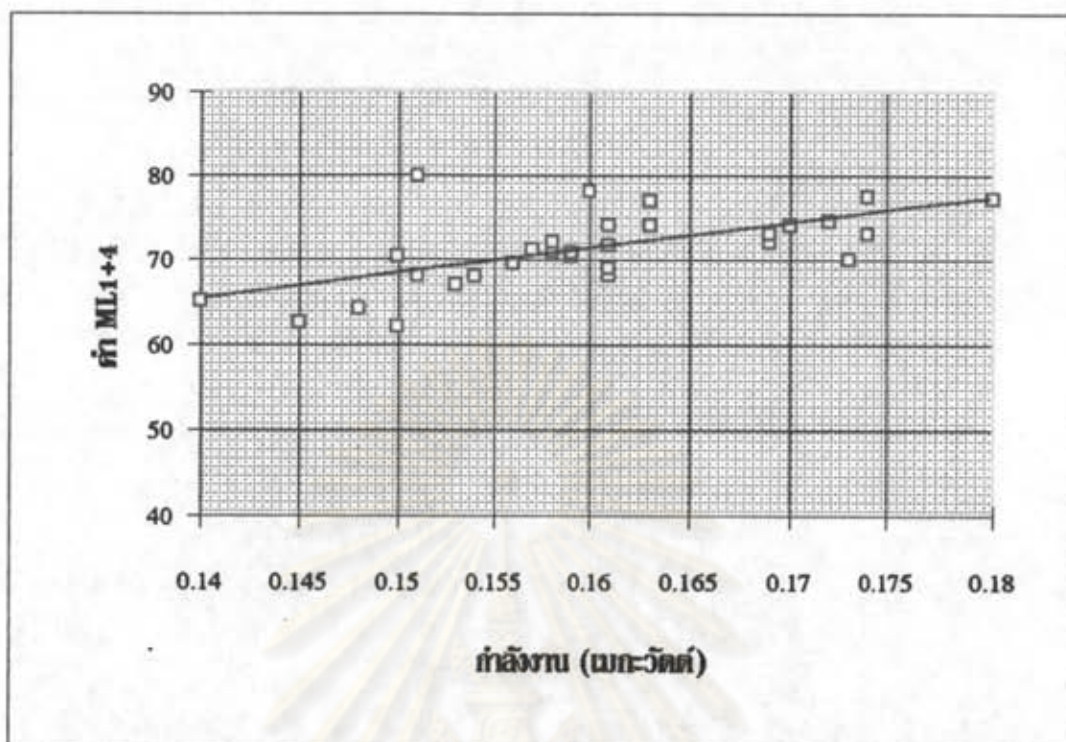
หมายเหตุ ดูตัวอย่างการคำนวณในภาคผนวก ค.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

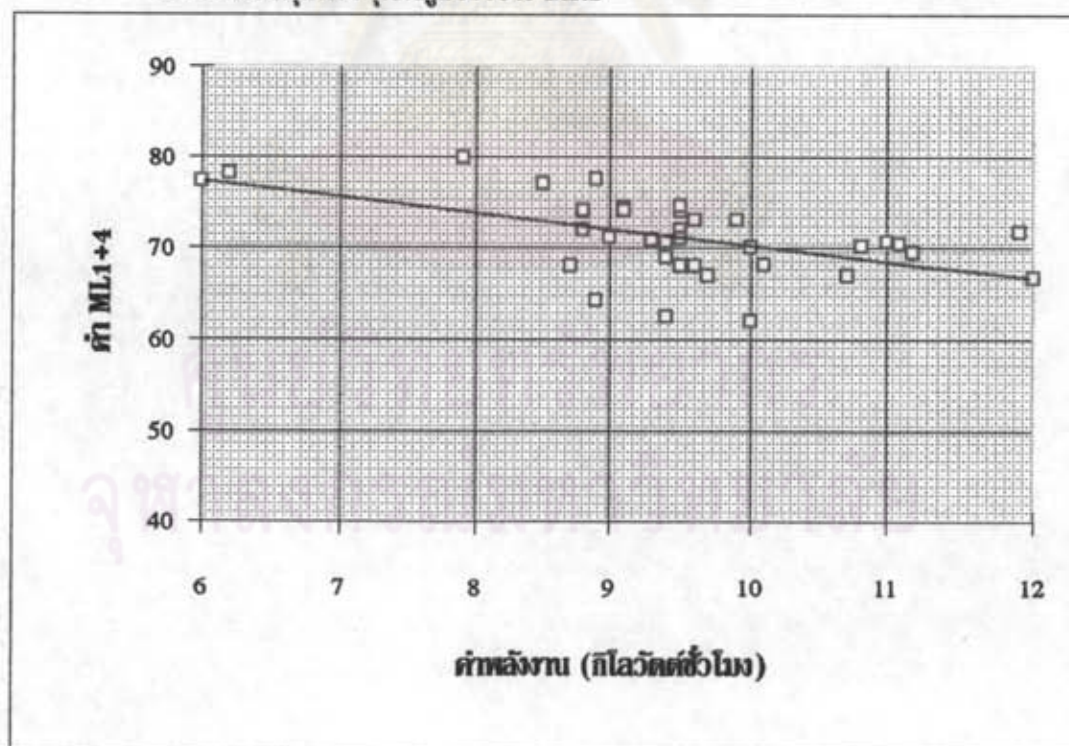

รูปที่ 5.20 แผนภาพการกระจายระหว่างค่า ML(1+4) ของยาง MR 2 ในการผสมที่ควบคุมโดยอุณหภูมิในแต่ละชุดของการผสม

รูปที่ 5.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า ML(1+4) กับค่ากำลังงาน จากการควบคุมการผสม จากการควบคุมด้วยอุณหภูมิของยาง MR2

รูปที่ 5.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ค่า ML(1+4) กับค่ากำลังงานในการผสมจากการควบคุม ด้วยอุณหภูมิของยาง MR2

การศึกษาผลของระยะเวลาหลังการผสมต่อค่า ML(1+4) ของยาง MR2

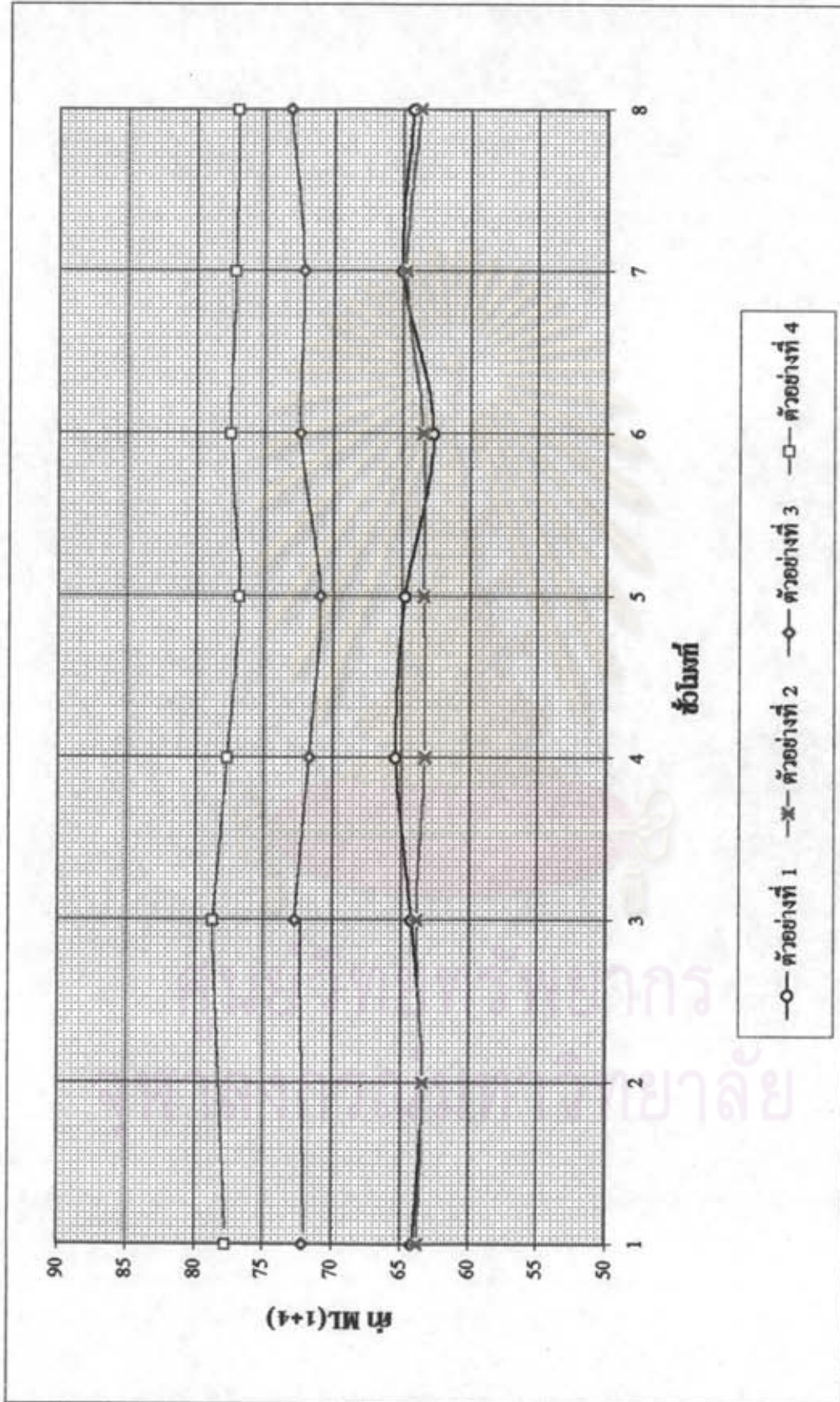
ผลการทดลอง จากข้อมูลในตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า ML(1+4) ของยาง MR2 จะมีแนวโน้มที่ค่อนข้างจะคงที่ในช่วง 8 ชั่วโมง หลังจากผสมเสร็จแล้ว (ดังแสดงในรูปที่ 5.23) และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในชั่วโมงที่ 24 และ 48 (ดังแสดงในรูปที่ 5.24)

นั่นหมายความว่า หลังจากผสมเสร็จแล้วใน 8 ชั่วโมงแรก ค่า ML(1+4) ของยาง MR2 ที่เปลี่ยนแปลงน้อย และ จะเริ่มสูงขึ้นหลังจาก 24 ชั่วโมงไปแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 5.23 แสดงค่า ML(1+4) ของยาง MR2 ที่ระยะเวลาต่างๆในช่วง 8 ชั่วโมง หลังการผสม

การศึกษาค่า ML(1+4)ของยางผสมสูตรระหว่างยาง TTR20 กับยางSBR1712 และ TTR20 กับยาง SBR1502 ที่อัตราส่วนและเวลาการผสมต่าง ๆ

จากการทดลองทำการผสมที่อัตราส่วนและเวลาในการผสมต่าง ๆ เมื่อนำค่า ML(1+4) ของยางผสมที่เวลาต่าง ๆ ในแต่ละอัตราส่วนมาพลอตเป็นกราฟจะ ได้ดังแสดงในรูปที่ 5.25 และ 5.26 จากรูปจะเห็นได้ว่า ค่า ML(1+4) ของยางผสมจะมีแนวโน้มลดลงเมื่อเวลาในการผสมเพิ่มขึ้น

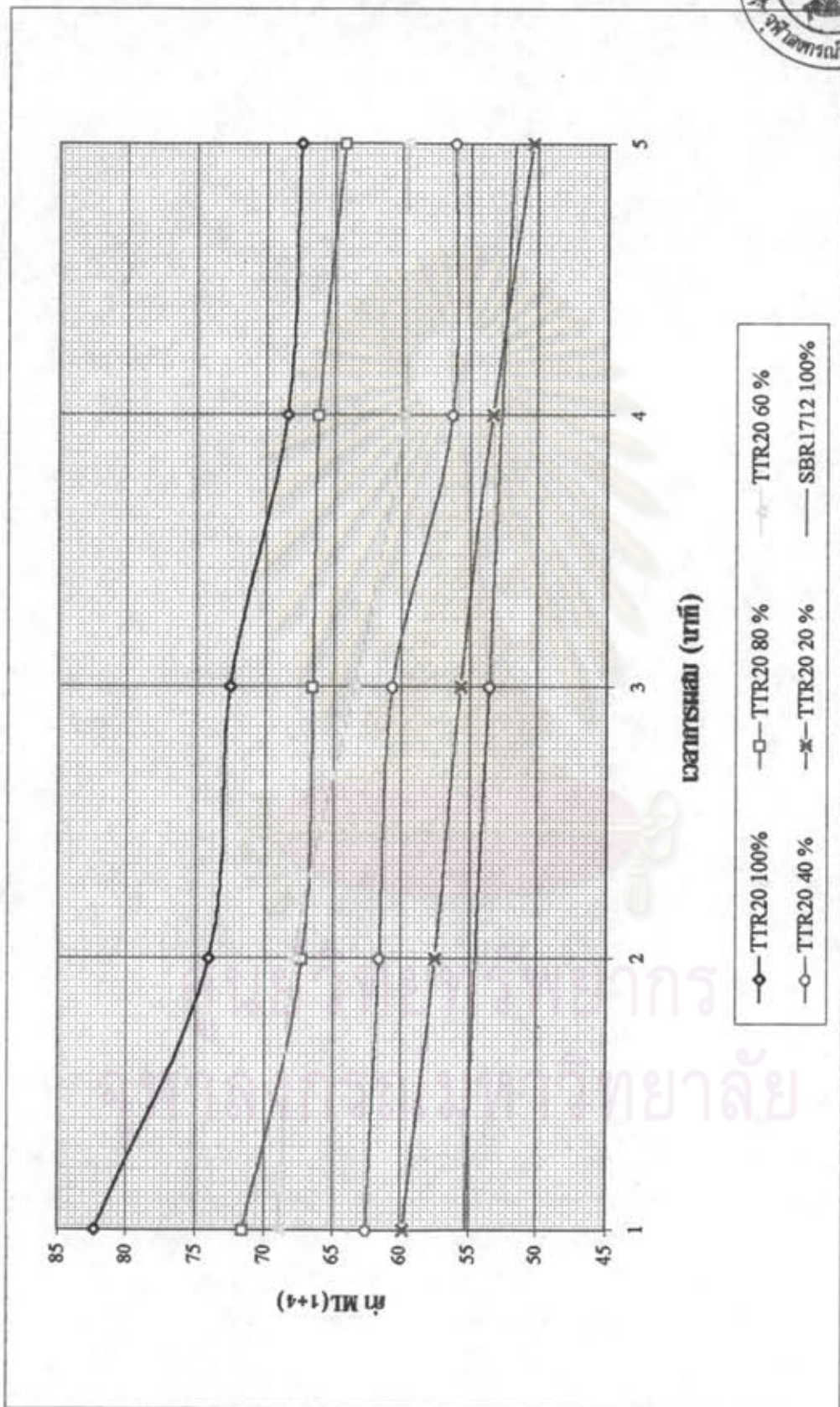
ในสูตรที่เป็นยาง TTR20 เพียงอย่างเดียวจะพบว่าค่า ML(1+4) จะเริ่มลดลงในช่วงเวลา การผสมจาก1-2 นาที ต่อจากนั้น อัตราการลดลงของค่า ML(1+4) จะเริ่มลดลง แต่ในยางสังเคราะห์ ทั้ง2ชนิดจะมีอัตราการลดลงของค่าML(1+4) ค่อนข้างจะคงที่ (ในสูตรที่เป็นยางสังเคราะห์ 100%)

จากรูปที่ 5.27 และ 5.28 จะพบว่า เมื่อเราเพิ่มอัตราส่วนของยาง SBR1712 หรือ SBR1502 ให้มีค่ามากขึ้นจะทำให้ค่า ML(1+4) ของยางผสมลดลง

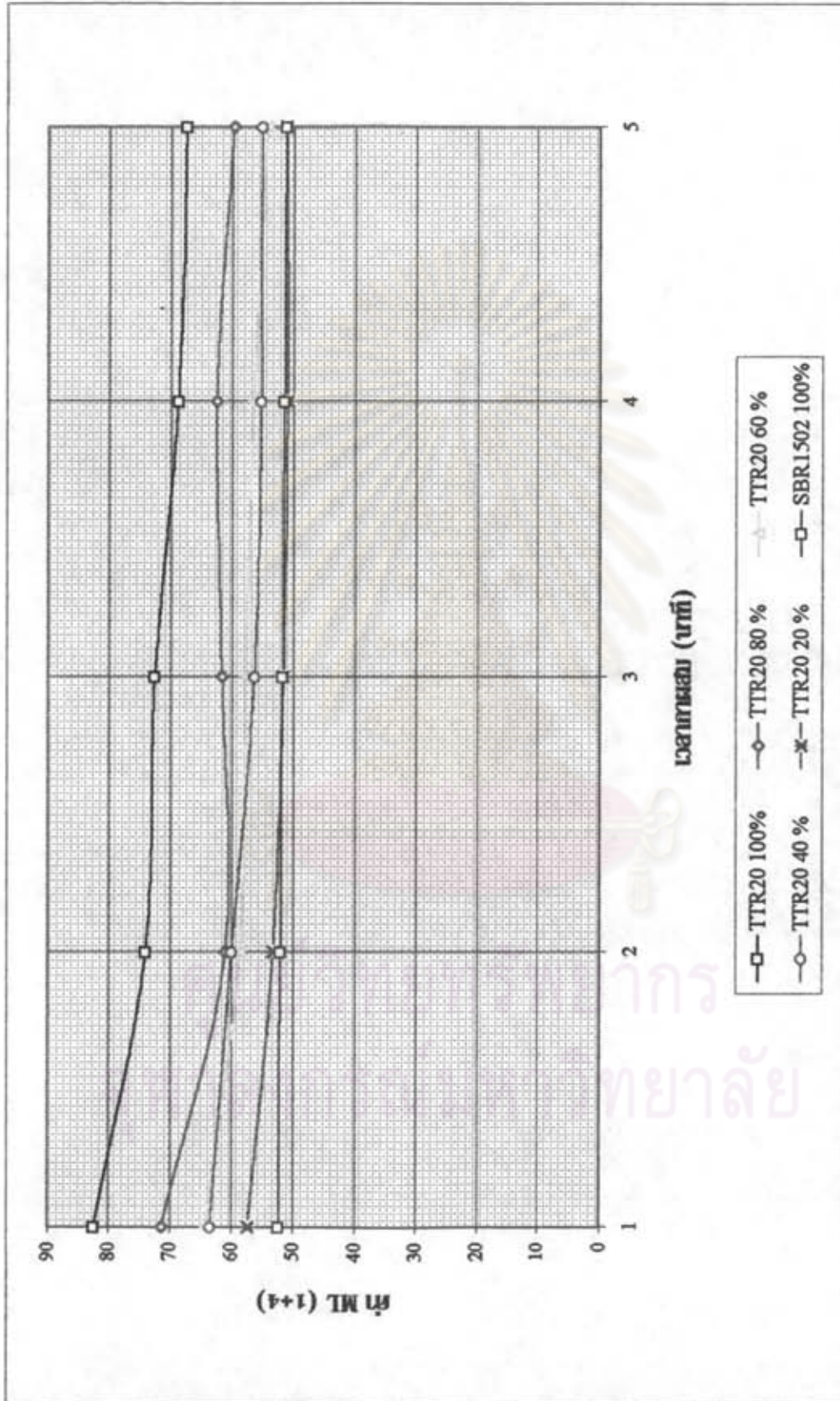
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

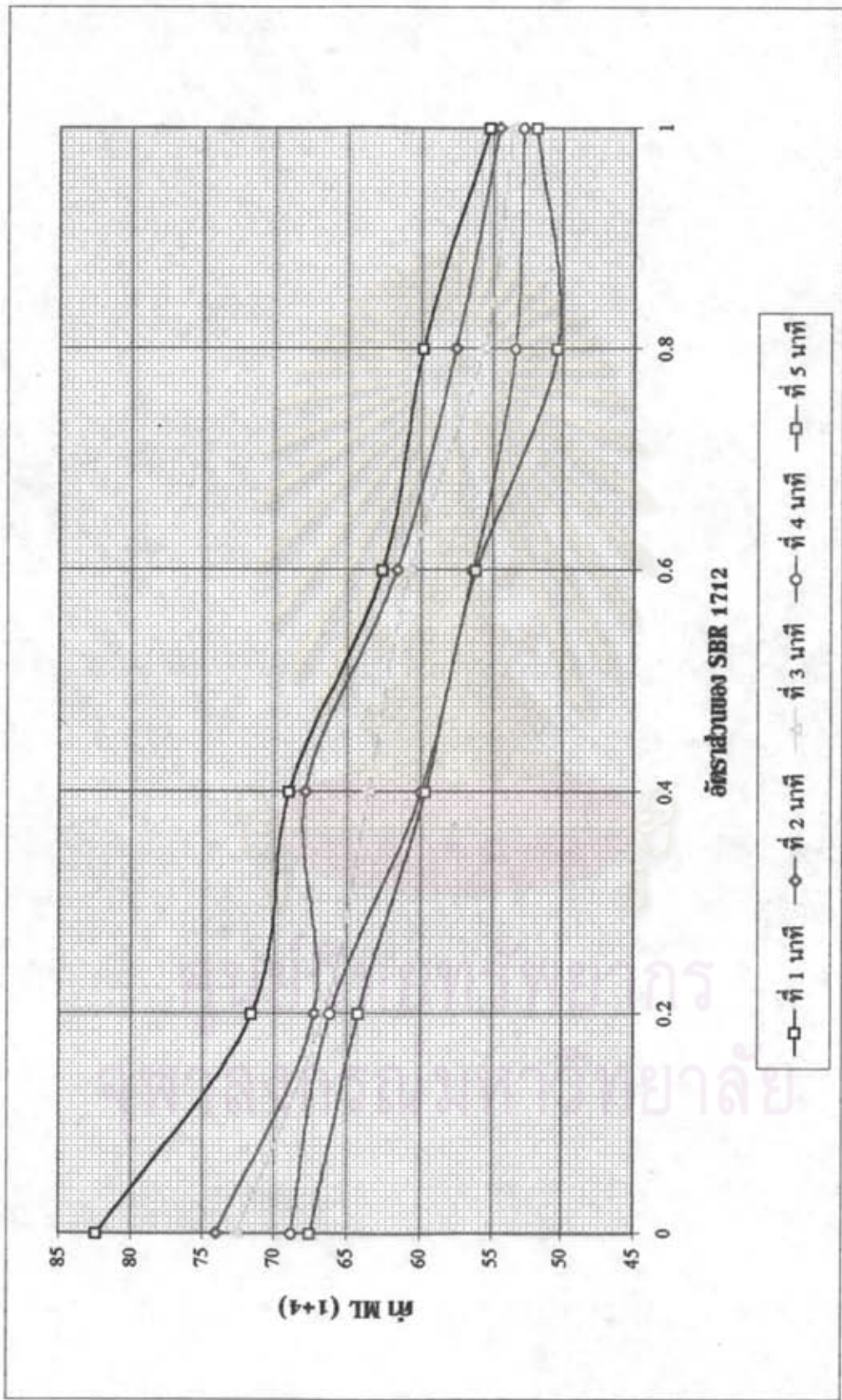

รูปที่ 5.25 แสดงค่า ML(1+4) ของยางผสมระหว่าง TTR20 กับ SBR 1712 ที่เวลาการผสมและอัตราส่วนต่าง ๆ

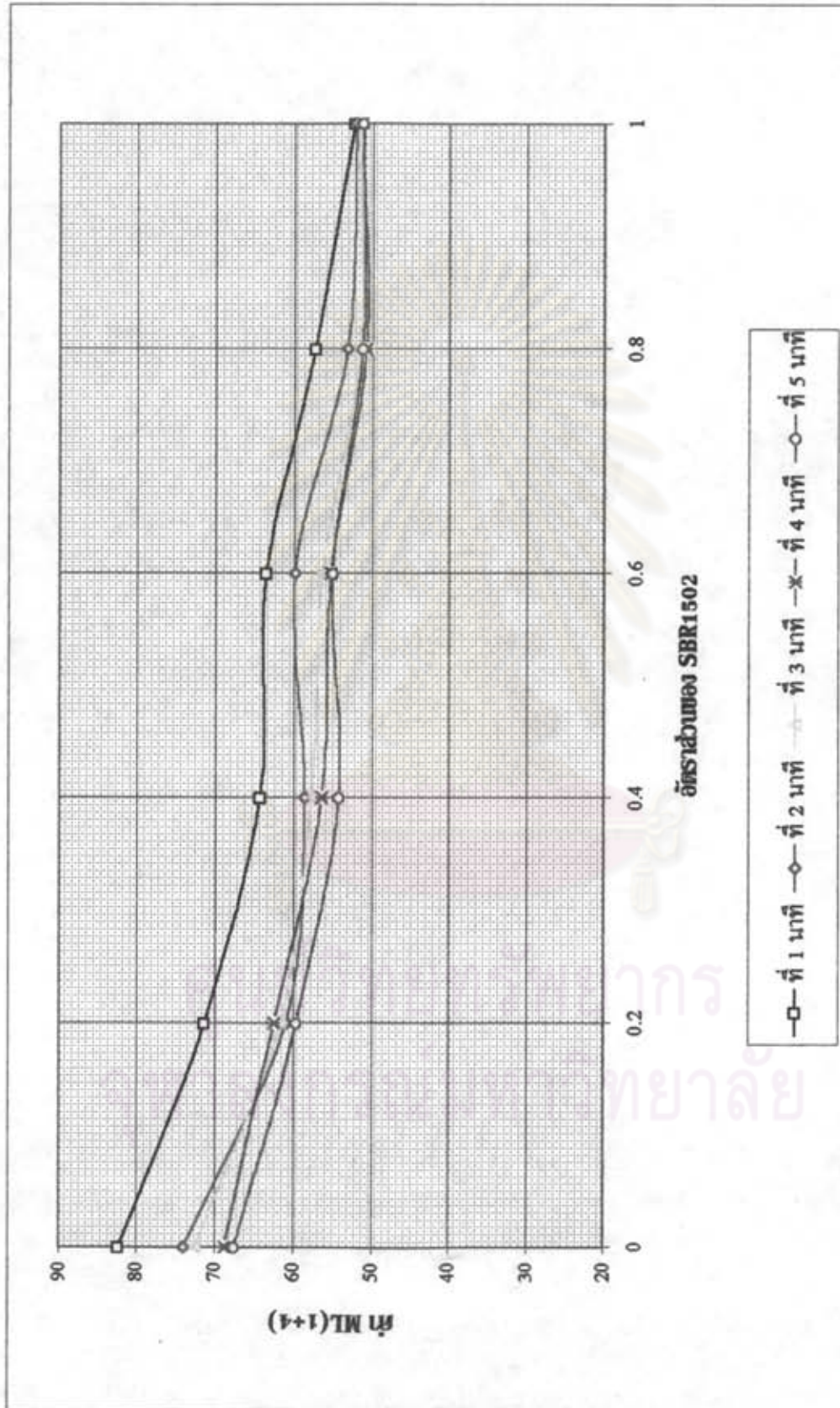

รูปที่ 5.26 แสดงค่า ML(1+4) ของยางผสมระหว่าง TTR20 กับ SBR 1502 ที่เวลาผสมและอัตราส่วนต่าง ๆ

รูปที่ 5.27 แสดงค่า ML(1+4) ของยางผสมระหว่าง TTR20 กับ SBR 1712 ที่อัตราส่วนของ SBR 1712 จาก 0 ถึง 1.0 ที่ เวลาผสม

รูปที่ 5.28 แสดงค่า ML(1+4) ของยางผสมระหว่าง TTR20 กับ SBR 1502 ที่อัตราส่วนของ SBR 1502 จาก 0 ถึง 1.0 ที่ เวลาการผสมต่างๆ

ศึกษาการการผสมยาง MR2 ด้วยการควบคุมการผสมด้วยพลังงานและกำลังงาน

จากผลการทดลองดังแสดงในตารางที่ 4.19 เมื่อนำค่า ML(1+4) ของยาง MR 2 มาพลอตในแต่ละครั้ง ของการผสมพบว่า การควบคุมการผสมยางโดยการควบคุมการยุติการผสมด้วยกำลังงานที่จุดยุติการผสม จะให้ยาง MR 2 ที่ได้มีค่า ML(1+4) ที่มีความเบี่ยงเบนน้อยกว่าในแต่ละชุดการผสมเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการควบคุมการผสมโดยอุณหภูมิ การพลอตกราฟของการควบคุมการผสมด้วยค่ากำลังงานที่จุดยุติการผสม เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการควบคุมการผสมโดยอุณหภูมิ การพลอตกราฟของการควบคุมการผสมด้วยกำลังงานที่จุดยุติการผสม แสดงไว้ในรูปที่ 5.29

ในรูปที่ 5.29 ทั้ง 12 ชุดของการผสม ตั้งค่าการควบคุมกำลังงานที่จุดยุติการผสมที่ 0.160 เมกะวัตต์ ทั้งหมดโดยตามทฤษฎีแล้ว คาดว่าค่า ML(1+4) ของยางทั้ง 12 ชุด ควรที่จะมีค่าคงที่ แต่จากข้อมูลที่ได้ ค่า ML(1+4) ของยาง MR2 ที่ได้มีค่าไม่คงที่

เมื่อลองพลอตกราฟระหว่างค่า ML(1+4) ของยาง MR2 กับค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกของยาง TTR20 พบว่าค่าทั้งสองควรจะมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกดังแสดงในรูปที่ 5.30 เมื่อทดลองคำนวณค่า r^* ได้ค่า r^* จากการคำนวณมีค่า 0.56 โดยค่าที่นำมาคำนวณ เป็นค่า ML(1+4) เฉลี่ยในแต่ละครั้งการผสมและค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกเฉลี่ย ในเที่ยวที่รับเข้า

ทดสอบนัยสำคัญของค่า r^* ที่คำนวณได้

จากตารางที่ 5.2 เลือกค่า $\alpha = 0.10$ หรือที่ค่าความเชื่อมั่น 90%

ที่จำนวนข้อมูล = 12 เปิดค่า r จากตารางได้ค่า 0.497

เมื่อเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ของ r^* ที่คำนวณได้พบว่ามีค่ามากกว่า r ที่เปิดได้จากตาราง จึงสรุปได้ว่า ค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก มีผลต่อค่า ML(1+4) ของยาง MR2 ที่ความเชื่อมั่น 90 % แปลความหมายในเชิงปริมาณ

$$(100 \times r^*{}^2) = 30.85 \%$$

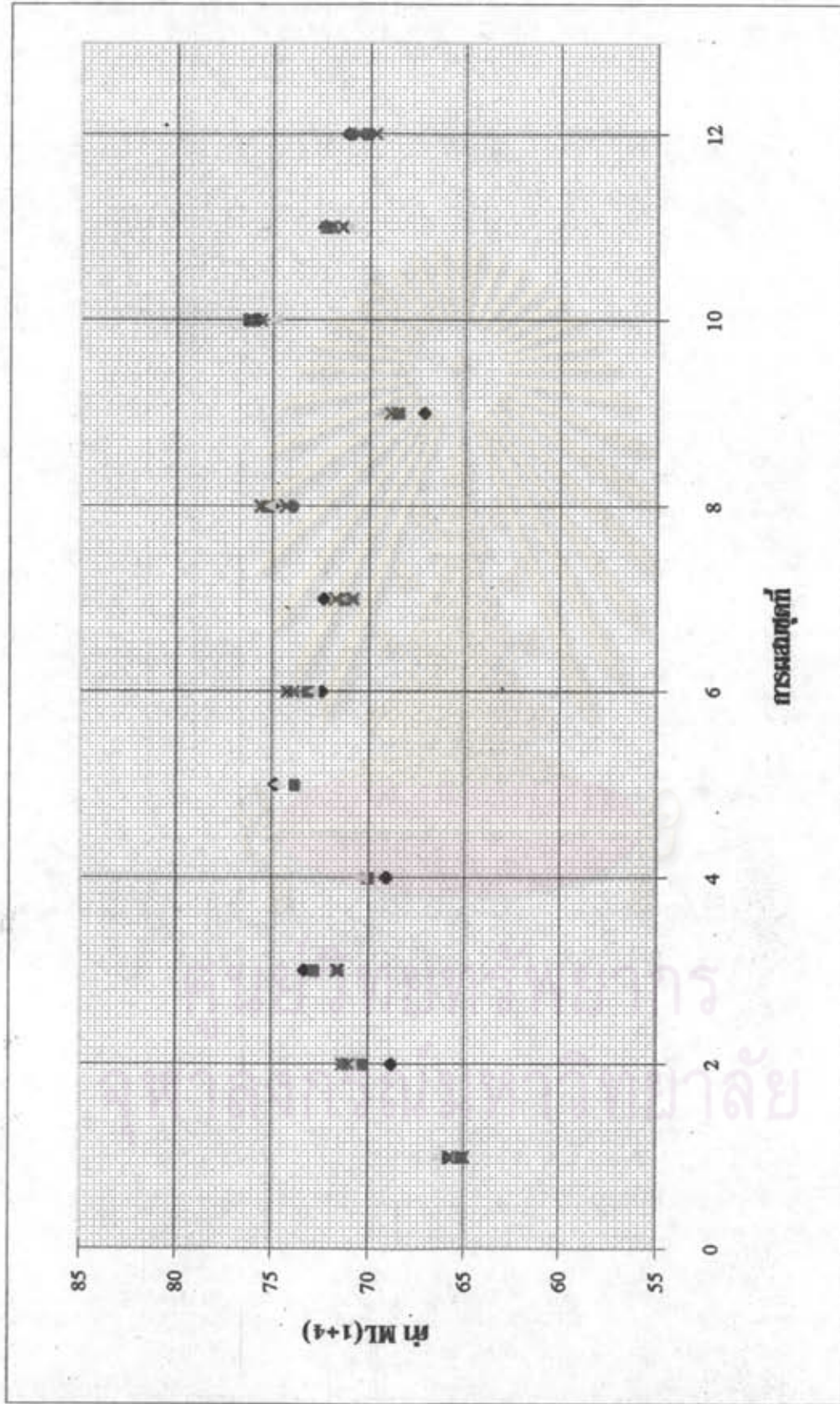
คำนวณเป็นสมการเชิงเส้นได้ดังนี้

$$Y = 0.77 X + 43.16$$

Y = ค่า ML(1+4) ของยาง MR 2

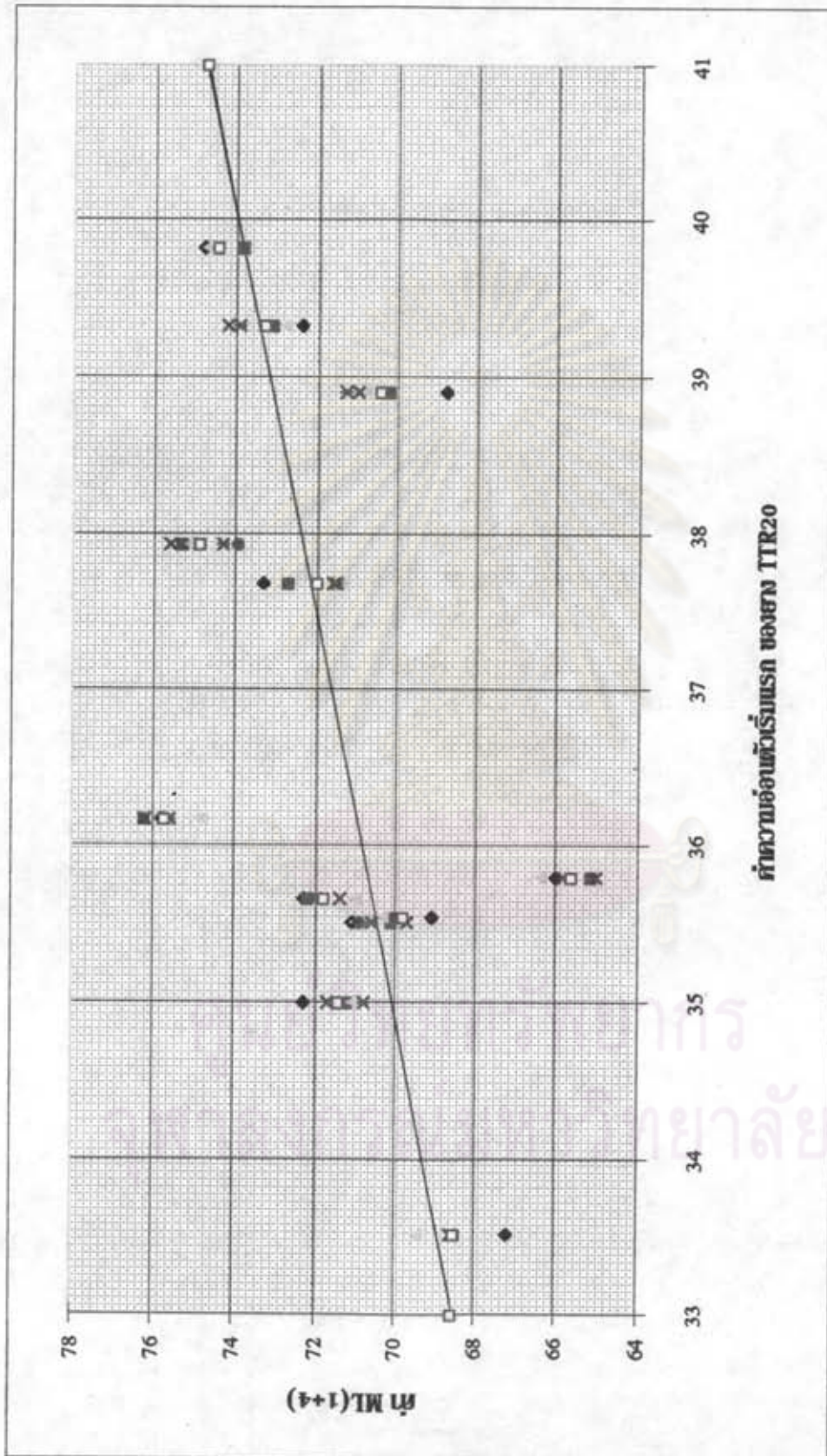
X = ค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกเฉลี่ยของยาง TTR 20

จากรูปที่ 5.31 จะเห็นว่าค่าอุณหภูมิที่จุดยุติการผสมจะมีค่าสูง เมื่อค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก ของยางมีค่าสูง

รูปที่ 5.29 แผนภาพการกระจาย ระหว่างค่า ML(1+4) ของยาง MR2 ในกรรมผลที่ควบคุมกรรมผลด้วยพลังงาน และกำลังงานในแต่ละชุดของการผล

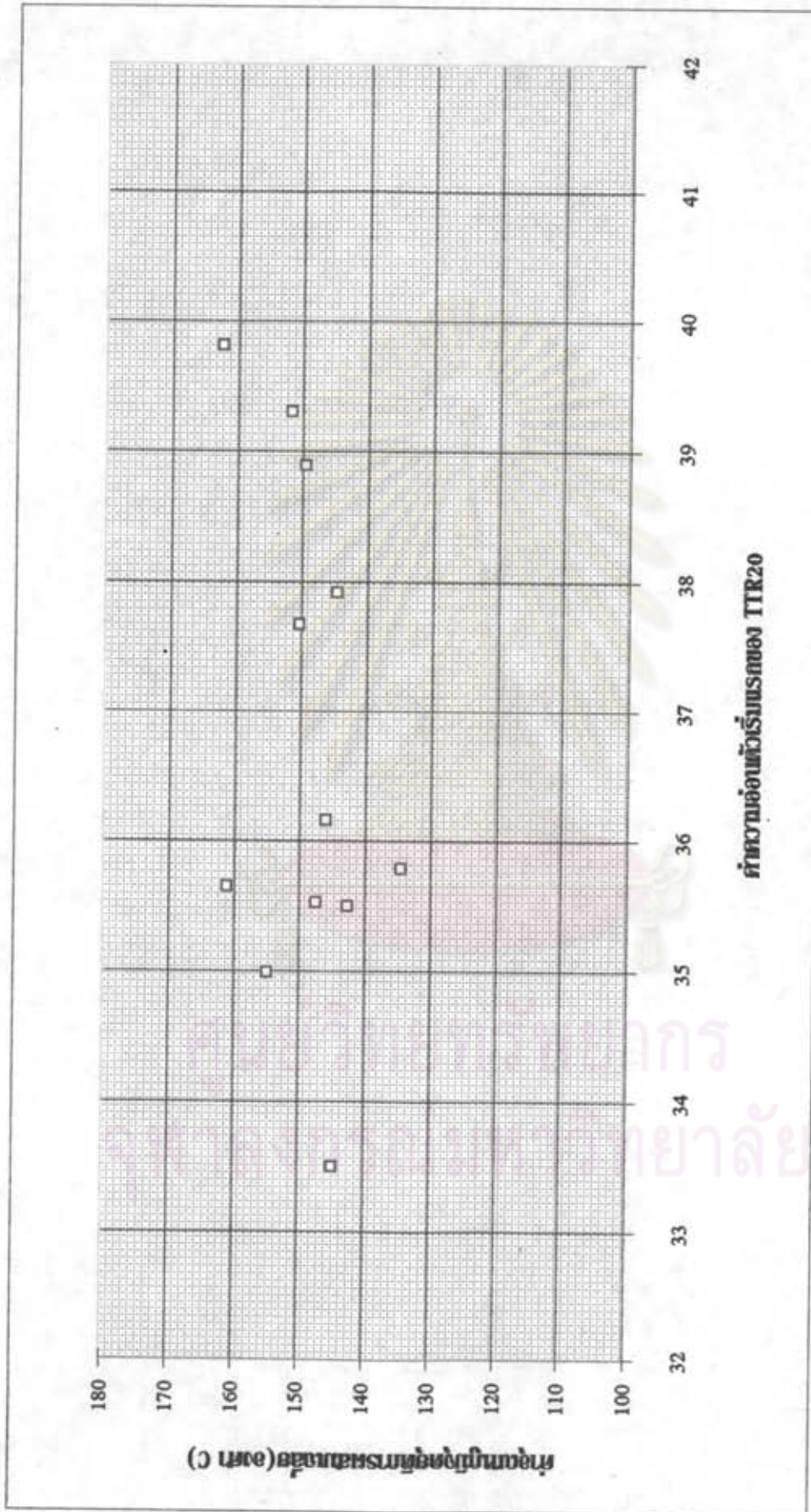

รูปที่ 5.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ค่า ML(1+4) ของยาง MR2 กับค่าความอ่อนตัวเริ่มแรก ของยาง TTR2 จากการผสม

โดยใช้การควบคุมด้วย ฟลักซ์และกำลั้งงาน

รูปที่ 5.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอุณหภูมิ ณ จุดยุติการผสมเฉลี่ย กับค่าความอ่อนตัวเริ่มแรกของยาง TTR20 จากการผสมโดยใช้การควบคุมด้วยพลังงาน และกำลังงาน